

Diario Oficial

de la Unión Europea

C 68

48º año

Edición
en lengua española

Comunicaciones e informaciones

19 de marzo de 2005

<u>Número de información</u>	Sumario	Página
	<i>Actos adoptados en aplicación del título VI del Tratado de la Unión Europea</i>	
2005/C 68/01	Normas del Reglamento interno de Eurojust relativas al tratamiento y a la protección de datos personales (Texto adoptado por unanimidad por el Colegio de Eurojust en su reunión del 21 de octubre de 2004 y aprobado por el Consejo el 24 de febrero de 2005)	1
	I Comunicaciones	
	Comisión	
2005/C 68/02	Tipo de cambio del euro	11
2005/C 68/03	Ayudas estatales — República de Hungría — Ayuda estatal nº C 35/2004 (ex HU 11/2003) (Procedimiento de medidas transitorias) — Postabank és Takarékpénztár Rt./ Erste Bank Hungary Rt. — Invitación a presentar observaciones, en aplicación del apartado 2 del artículo 88 del Tratado CE ⁽¹⁾	12
2005/C 68/04	Autorización de las ayudas estatales en el marco de las disposiciones de los artículos 87 y 88 del Tratado CE — Casos con respecto a los cuales la Comisión no presenta objeciones ⁽¹⁾	27
2005/C 68/05	Concesión de derechos de uso de frecuencias de radio de banda ancha punto-multipunto — Procedimiento de concesión de derechos de uso de frecuencias de radio de banda ancha punto-multipunto	28
2005/C 68/06	Notificación previa de una operación de concentración (Caso nº COMP/M.3687 — Johnson & Johnson/Guidant) ⁽¹⁾	29

ES

⁽¹⁾ Texto pertinente a efectos del EEE

(Actos adoptados en aplicación del título VI del Tratado de la Unión Europea)

NORMAS DEL REGLAMENTO INTERNO DE EUROJUST RELATIVAS AL TRATAMIENTO Y A LA PROTECCIÓN DE DATOS PERSONALES

(Texto adoptado por unanimidad por el Colegio de Eurojust en su reunión del 21 de octubre de 2004 y aprobado por el Consejo el 24 de febrero de 2005)

(2005/C 68/01)

TÍTULO I

DEFINICIONES

Artículo 1

Definiciones

A efectos de las presentes normas y de los textos que las desarrollen, se entenderá por:

- a) «*Decisión Eurojust*», la Decisión del Consejo, de 28 de febrero de 2002, por la que se crea Eurojust, para reforzar la lucha contra las formas graves de delincuencia, modificada por la Decisión del Consejo de 18 de junio de 2003;
- b) «*el Colegio*», el Colegio de Eurojust, con arreglo a lo dispuesto en el artículo 10 de la Decisión Eurojust;
- c) «*miembro nacional*», el miembro nacional destacado en Eurojust por cada Estado miembro, con arreglo a lo dispuesto en el apartado 1 del artículo 2 de la Decisión Eurojust;
- d) «*asistente*», la persona que puede asistir a un miembro nacional, con arreglo a lo dispuesto en el apartado 2 del artículo 2 de la Decisión Eurojust;
- e) «*personal de Eurojust*», El Director Administrativo, con arreglo a lo dispuesto en el artículo 29 de la Decisión Eurojust, así como el personal a que se refiere el artículo 30 de la Decisión Eurojust;
- f) «*responsable de la protección de datos*», la persona designada de conformidad con lo dispuesto en el artículo 17 de la Decisión Eurojust;
- g) «*Autoridad Común de Control*», la autoridad independiente creada de conformidad con lo dispuesto en el artículo 23 de la Decisión Eurojust;
- h) «*datos personales*», toda información sobre una persona física identificada o identificable («*el interesado*»); se considerará identificable toda persona cuya identidad pueda determinarse, directa o indirectamente, en particular mediante un número de identificación o uno o varios elementos específicos, característicos de su identidad física, fisiológica, psíquica, económica, cultural o social;
- i) «*tratamiento de datos personales*» («*tratamiento*»), cualquier operación o conjunto de operaciones, efectuadas o no mediante procedimientos automatizados, aplicadas a datos personales, como la recogida, registro, organización, conservación, adaptación o modificación, extracción,

consulta, utilización, comunicación por transmisión, difusión o cualquier otra forma que permita el acceso a los mismos, así como la alineación o interconexión, y el bloqueo, supresión o destrucción;

- j) «*fichero de datos personales*» («*fichero*»), todo conjunto estructurado de datos personales accesibles con arreglo a criterios determinados, ya sea centralizado, descentralizado o repartido según un criterio funcional o geográfico;
- k) «*responsable del tratamiento*», la persona que por sí sola o conjuntamente con otras determine los fines y los medios del tratamiento de datos personales; cuando los fines y los medios del tratamiento estén determinados por la legislación o reglamentación nacional o europea, el responsable del tratamiento o los criterios específicos aplicables a su nombramiento podrán determinarse en dicha legislación o reglamentación;
- l) «*encargado del tratamiento*», la persona física o jurídica, autoridad pública, servicio o cualquier otro organismo que trate datos personales por cuenta del responsable del tratamiento;
- m) «*tercero*», la persona física o jurídica, autoridad pública, servicio o cualquier otro organismo distinto del interesado, del responsable del tratamiento, del encargado del tratamiento y de las personas autorizadas para tratar los datos bajo la autoridad directa del responsable del tratamiento o del encargado del tratamiento; y
- n) «*destinatario*», la persona física o jurídica, autoridad pública, servicio o cualquier otro organismo que reciba comunicación de datos, se trate o no de un tercero.

TÍTULO II

ÁMBITO DE APLICACIÓN Y ESTRUCTURA

Artículo 2

Ámbito de aplicación

1. Las presentes normas de procedimiento se aplicarán al tratamiento total o parcialmente automatizado de datos personales por parte de Eurojust, así como al tratamiento no automatizado de datos personales contenidos o destinados a ser incluidos en un fichero de conformidad con la Decisión Eurojust.

2. Las presentes normas se aplicarán a toda la información que Eurojust recopile y someta posteriormente a tratamiento, es decir, a la información que Eurojust haya elaborado o recibido o que obre en su poder acerca de asuntos relacionados con las políticas, acciones y decisiones que son de su competencia.

3. Las presentes normas no se aplicarán a la información que se transmita a un miembro nacional de Eurojust únicamente en el contexto de sus competencias judiciales, según se define en el apartado 3 del artículo 9 de la Decisión Eurojust.

Artículo 3

Estructura

1. Todos los datos personales se clasificarán como relativos a casos concretos o no relativos a casos concretos. Se considerará que los datos personales están relacionados con casos concretos cuando estén vinculados a las funciones operativas de Eurojust, según se definen en los artículos 5, 6 y 7 de la Decisión Eurojust.

2. Los datos relativos a casos concretos se tratarán de conformidad con lo dispuesto en los títulos III y IV. Los datos no relativos a casos concretos se tratarán de conformidad con lo dispuesto en los títulos III y V.

TÍTULO III

PRINCIPIOS DE APLICACIÓN GENERAL A EUROJUST

Artículo 4

Derecho a la intimidad y protección de datos

Eurojust actuará dentro del pleno respeto de los derechos humanos y las libertades fundamentales de las personas, en particular de su derecho a la intimidad en lo que se refiere al tratamiento de sus datos personales, independientemente de su nacionalidad o lugar de residencia.

Artículo 5

Principios de imparcialidad y legalidad, de proporcionalidad y de necesidad del tratamiento

1. Los datos personales se tratarán de forma imparcial y conforme a derecho.

2. Eurojust tratará únicamente datos personales que sean necesarios, adecuados, pertinentes y no excesivos con relación a los fines para los que se recaben o sean tratados posteriormente.

3. Eurojust establecerá sus operaciones y sistemas de tratamiento de conformidad con el objetivo de recopilar o tratar con posterioridad exclusivamente datos personales que sean necesarios según lo dispuesto en el apartado 2. Concretamente,

deberá recurrirse, en la medida de lo posible, a medios para asignar alias a los datos y darles carácter anónimo, en función de la finalidad del tratamiento y siempre que ello no requiera un trabajo desproporcionado.

Artículo 6

Calidad de los datos

1. Eurojust velará por que los datos personales sean exactos y, en caso necesario, estén actualizados; se tomarán todas las medidas razonables para que los datos inexactos o incompletos en relación con los fines para los que sean recogidos o tratados posteriormente, sean suprimidos o rectificados.

2. Los datos personales se conservarán en una forma que permita la identificación de los interesados durante un período no superior al necesario para la consecución de los fines para los que fueron recogidos o para los que sean tratados posteriormente, con arreglo a lo dispuesto en el apartado 2 del artículo 5.

Artículo 7

Seguridad de los datos

1. De conformidad con lo dispuesto en el artículo 22 de la Decisión Eurojust y en las presentes normas, Eurojust adoptará las medidas técnicas y los procedimientos de organización necesarios para proteger los datos personales contra la destrucción accidental o ilegal, la pérdida accidental o la difusión no autorizada, la modificación y el acceso y todas las demás formas no autorizadas de tratamiento. En particular, se tomarán medidas para velar por que sólo puedan tener acceso a dichos datos las personas a las que se ha autorizado el acceso a datos personales.

2. Todas las medidas que se adopten habrán de ser apropiadas con respecto a los riesgos que presente el tratamiento y la naturaleza de los datos tratados.

3. Eurojust elaborará una política de seguridad global de conformidad con lo dispuesto en el apartado 2 del artículo 22 de la Decisión Eurojust y en las presentes normas. Esta política tendrá plenamente en cuenta la confidencialidad de la labor que desarrolla la unidad de cooperación judicial e incluirá normas sobre la clasificación de documentos, la investigación de seguridad sobre el personal que trabaja en Eurojust y las medidas que han de tomarse en caso de fallos en la seguridad. Se consultará a la Autoridad Común de Control con respecto a la política de seguridad de Europol.

4. Todo el personal de Eurojust será convenientemente informado de la política de seguridad de la organización y tendrá la obligación de hacer uso de las medidas técnicas y de organización de que dispone con arreglo a los requisitos aplicables en materia de protección y seguridad de los datos.

Artículo 8

Derecho del interesado a la información

1. Sin perjuicio de las disposiciones especiales del título IV en lo que se refiere a los datos relativos a casos concretos y del título V en lo que se refiere a los datos no relativos a casos concretos, deberá facilitarse al interesado información sobre los fines del tratamiento y la identidad del responsable del mismo, los destinatarios o las categorías de destinatarios, la existencia del derecho de acceso y de rectificación de los datos que le conciernen, así como cualquier otra información adicional acerca del fundamento jurídico del tratamiento de que van a ser objeto los datos, los plazos de conservación de los mismos y el derecho a recurrir a la Autoridad Común de Control que pueda resultar necesaria, habida cuenta de los fines y de las circunstancias específicas en que sean tratados los datos, para garantizar al interesado un tratamiento imparcial.

2. Esta información deberá facilitarse a más tardar en el momento de recabar los datos del propio interesado o, en caso de que los datos se reciban de un tercero, en el momento de iniciar el registro de los datos personales o, si se prevé su comunicación a un tercero, a más tardar en el momento de la primera comunicación de datos o, en los casos contemplados en el capítulo II del título IV de las presentes normas, en cuanto no parezca haber peligro de que los fines del tratamiento de los datos y las investigaciones y las actuaciones judiciales nacionales, así como los derechos y libertades de terceros se vean comprometidos.

Artículo 9

Derechos del interesado de acceso, rectificación, bloqueo y eliminación

1. El interesado tendrá derecho de acceso, rectificación, bloqueo y, en su caso, eliminación respecto de sus datos. Eurojust establecerá, si procede en cooperación con las distintas autoridades nacionales afectadas, procedimientos destinados a facilitar a los interesados el ejercicio de estos derechos.

2. El responsable de la protección de los datos velará por que se informe de sus derechos a los interesados cuando éstos así lo soliciten.

Artículo 10

Confidencialidad del tratamiento

De conformidad con lo dispuesto en el artículo 25 de la Decisión Eurojust, toda persona que deba trabajar con Eurojust estará sujeta a obligaciones de confidencialidad absoluta. Eurojust tomará las medidas necesarias para garantizar el cumplimiento de dichas obligaciones y velar por que el responsable de la protección de datos y el jefe del Departamento de Seguridad sean inmediatamente informados de todo incumplimiento de dichas obligaciones, para que adopten las disposiciones oportunas.

Artículo 11

Encargados del tratamiento dentro de Eurojust

Salvo que la legislación nacional o comunitaria disponga lo contrario, la persona encargada del tratamiento dentro de Eurojust sólo podrá tratar los datos personales a los que tenga acceso cuando así se lo encargue el responsable del tratamiento.

Artículo 12

Consultas, solicitudes de información y reclamaciones por parte de miembros del personal de Eurojust

1. A efectos de lo dispuesto en los apartados 2 y 4 del artículo 17 de la Decisión Eurojust, el responsable de la protección de datos facilitará a cualquier miembro del personal de Eurojust que lo solicite información sobre las actividades de tratamiento de datos de la organización. El responsable de la protección de datos atenderá las consultas y todas las solicitudes o reclamaciones en relación con presuntas vulneraciones de las disposiciones de la Decisión Eurojust, de las presentes normas o de otras normas que regulen el tratamiento de datos personales por parte de Eurojust. El hecho de haber denunciado ante el responsable de la protección de datos una presunta vulneración de las disposiciones que regulan el tratamiento de datos personales no podrá dar lugar a represalias.

2. Las personas que trabajen en Eurojust cooperarán con el Colegio, los miembros nacionales, el responsable de la protección de datos y la Autoridad Común de Control en las consultas, investigaciones, inspecciones o cualquier otra actividad relacionada con la protección de datos.

TÍTULO IV

NORMAS APLICABLES A LAS OPERACIONES DE TRATAMIENTO RELATIVAS A CASOS CONCRETOS

CAPÍTULO I

Condiciones de legitimidad del tratamiento de datos personales

Artículo 13

Datos personales tratados en el contexto de actividades relativas a casos concretos

1. En el contexto de las actividades relativas a casos concretos y en la medida en que sea necesario para el logro de sus objetivos, Eurojust tratará los datos personales tanto por medios informatizados como en ficheros manuales estructurados, de conformidad con lo dispuesto en los artículos 14, 15 y 16 de la Decisión Eurojust.

2. El o los miembros nacionales que traten datos personales relativos a casos concretos deberán determinar los fines y los medios del tratamiento de dichos datos, por lo que actuarán en calidad de responsables o, en su caso, corresponsables, del tratamiento.

Artículo 14

Legalidad e imparcialidad del tratamiento

En el curso de las actividades relativas a casos concretos, podrán recogerse datos personales que serán tratados posteriormente en la medida en que dicho tratamiento sea necesario para el cumplimiento de la labor de Eurojust de reforzar la lucha contra las formas graves de delincuencia.

Artículo 15

Restricción de la finalidad

Los datos personales tratados por Eurojust en el curso de investigaciones y actuaciones judiciales no podrán ser tratados con otra finalidad bajo ninguna circunstancia.

Artículo 16

Calidad de los datos

1. Cuando un Estado miembro o un tercero transmita información a Eurojust en relación con una investigación o un procesamiento, Eurojust no será responsable de la corrección de la información recibida pero garantizará, desde el momento de su recepción, que se toman todas las medidas necesarias para mantenerla actualizada.

2. Si Eurojust descubre alguna inexactitud en relación con dicha información, lo comunicará al tercero de quien recibió la información y corregirá ésta.

Artículo 17

Categorías especiales de datos

1. Eurojust tomará las medidas técnicas adecuadas para garantizar que se informa automáticamente al responsable de la protección de datos de los casos excepcionales en que se recurra al apartado 4 del artículo 15 de la Decisión Eurojust. El sistema de gestión de casos garantizará que dichos datos no puedan incluirse en el índice al que se refiere el apartado 1 del artículo 16 de la Decisión Eurojust.

2. Cuando dichos datos se refieran a los testigos o las víctimas definidos en el apartado 2 del artículo 15 de la Decisión Eurojust, en el sistema de gestión de casos no se registrará dicha información a menos que pueda demostrarse que el Colegio ha tomado una decisión al respecto.

Artículo 18

Tratamiento de los datos personales de las categorías mencionadas en el apartado 3 del artículo 15 de la Decisión Eurojust

1. Eurojust tomará las medidas técnicas adecuadas para garantizar que se informa automáticamente al responsable de la protección de datos de los casos excepcionales en que, durante un tiempo limitado, se recurra al apartado 3 del artículo 15 de la Decisión Eurojust.

2. Cuando dichos datos se refieran a los testigos o las víctimas definidos en el apartado 2 del artículo 15 de la Decisión Eurojust, el sistema de gestión de casos no registrará dicha información a menos que exista una decisión adoptada conjuntamente por, al menos, dos miembros nacionales.

CAPÍTULO II

Derechos del interesado

Artículo 19

Derecho de información del interesado

1. En el desempeño de sus funciones, Eurojust informará a los interesados del tratamiento de sus datos personales tan pronto como quede claro que la comunicación de esta información al interesado no socavará:

- a) el cumplimiento del cometido de Eurojust de reforzar la lucha contra las formas graves de delincuencia; o bien
- b) investigaciones y procedimientos penales nacionales en los que se cuente con la colaboración de Eurojust o bien
- c) una función de control, inspección o reglamentación relacionada, incluso de forma esporádica, con el ejercicio de la autoridad oficial en los casos a que se refieren las letras a) y b); o bien
- d) los derechos y libertades de terceros.

2. El recurso a los casos enumerados en el apartado 1 se registrará en el fichero de trabajo temporal del caso, mencionando el fundamento de la decisión que hayan tomado el o los miembros nacionales responsables de dicho fichero.

Artículo 20

Derecho de acceso del interesado a sus datos personales

Toda persona tiene derecho a acceder a los datos personales tratados por Eurojust que se refieran a ella, en las condiciones previstas en el artículo 19 de la Decisión Eurojust.

Artículo 21

Procedimiento para el ejercicio de los derechos de los interesados

1. Las personas que quieran ejercer sus derechos como interesados podrán dirigir su solicitud directamente a Eurojust o a través de la autoridad nombrada al efecto en el Estado miembro de su elección, la cual transmitirá la solicitud a Eurojust.

2. Tramitarán las solicitudes relativas al ejercicio de estos derechos el o los miembros nacionales a los que incumba la solicitud; asimismo, entregarán una copia de la solicitud al responsable de la protección de datos para su registro.

3. El o los miembros nacionales a los que incumba la solicitud efectuarán las verificaciones necesarias e informarán al responsable de la protección de datos de la decisión que adopten en cada caso específico. Dicha decisión tomará plenamente en consideración las presentes normas y la legislación aplicable a la solicitud, tal como se define en el apartado 3 del artículo 19 de la Decisión Eurojust; de los fundamentos para la denegación que se enumeran en el apartado 4 del artículo 19 de la Decisión Eurojust, y las consultas con las correspondientes autoridades competentes para ejercer funciones represivas que se celebrarán antes de adoptar una decisión, tal como dispone el apartado 9 del artículo 19 de la Decisión Eurojust.

4. El responsable de la protección de datos, si las circunstancias lo requieren, llevará a cabo verificaciones adicionales en el sistema de gestión de casos e informará al o a los miembros nacionales interesados si dichas verificaciones han aportado nueva información de interés. El o los miembros nacionales de que se trate podrán, basándose en la información facilitada por el responsable de la protección de datos, proceder a reconsiderar la decisión inicial.

5. El responsable de la protección de datos comunicará al interesado la decisión final adoptada por el o los miembros nacionales de que se trate de conformidad con el apartado 6 del artículo 19 de la Decisión Eurojust e informará al interesado de la posibilidad de interponer un recurso ante la Autoridad Común de Control si no está conforme con la decisión de Eurojust.

6. El proceso de tramitación de la solicitud deberá haberse completado en los tres meses siguientes a su recepción. El interesado podrá recurrir a la Autoridad Común de Control si no ha recibido respuesta a su solicitud dentro del plazo establecido.

7. Cuando la solicitud se haya recibido a través de una autoridad nacional, el o los miembros nacionales de que se trate se encargarán de que se notifique a dicha autoridad que el responsable de la protección de datos no ha dado respuesta al interesado.

8. Eurojust establecerá procedimientos de cooperación con las autoridades nacionales designadas para facilitar el ejercicio de los derechos de los interesados, con el fin de garantizar que las solicitudes se remiten a Eurojust a su debido tiempo y en la debida forma.

Artículo 22

Información a terceros tras la rectificación, el bloqueo o la eliminación de datos personales relativos a casos concretos

Eurojust tomará las medidas técnicas adecuadas para garantizar la producción automática de la lista de los proveedores y destinatarios de los datos personales que el propio Eurojust haya rectificado, bloqueado o borrado como consecuencia de una solicitud. De conformidad con el apartado 5 del artículo 20 de la Decisión Eurojust, el responsable del tratamiento garantizará que las personas o entidades incluidas en la lista son informadas de los cambios realizados en los datos personales.

CAPÍTULO III

Seguridad de los datos

Artículo 23

Sistema automatizado de gestión de casos

1. Eurojust instaurará un sistema automatizado de gestión de casos que integre un fichero que usarán los miembros nacionales cuando realicen actividades relativas a casos concretos y que incluirá los ficheros de trabajo temporales y el índice definidos en el artículo 16 de la Decisión Eurojust. Dicho sistema tendrá funciones tales como la gestión de casos, la descripción del flujo del trabajo y el cotejo de la información y la seguridad.

2. El sistema de gestión de casos será aprobado por el Colegio previa consulta al responsable de la protección de datos, a la Autoridad Común de Control y al personal pertinente de Eurojust, y tendrá plenamente en cuenta los requisitos enumerados en el artículo 22 y cualquier otra disposición pertinente de la Decisión Eurojust.

3. El sistema de gestión de casos permitirá a los miembros nacionales definir los fines y objetivos específicos para los que se abre un fichero de trabajo temporal, dentro del marco de las funciones enumeradas en los artículos 5, 6 y 7 de la Decisión Eurojust.

Artículo 24

Ficheros de trabajo temporales e índice

1. De conformidad con el apartado 4 del artículo 14 y con el artículo 16 de la Decisión Eurojust, Eurojust elaborará un índice de los datos relativos a las investigaciones y a los ficheros de trabajo temporales que contengan asimismo datos personales. Tanto el índice como los ficheros de trabajo temporales formarán parte del sistema de gestión de casos a que se refiere el artículo 23 y respetará las limitaciones impuestas al tratamiento de datos personales en el artículo 15 de la Decisión Eurojust.

2. Los miembros nacionales se encargarán de la creación de nuevos ficheros de trabajo temporales relacionados con los casos de los que se ocupen. El sistema de gestión de casos asignará automáticamente un número de referencia (identificador) a cada nuevo fichero de trabajo temporal que se abra.

3. Eurojust instaurará un sistema automatizado de gestión de casos que permita a los miembros nacionales guardar los datos personales que traten en un fichero de trabajo temporal restringido o dar acceso a él o a partes de él a otro u otros miembros nacionales que se ocupen del caso con el que está relacionado el fichero. El sistema de gestión de casos les permitirá definir los elementos específicos de los datos personales o no personales a los que desean permitir el acceso de otro u otros miembros nacionales, asistentes o personal autorizado que trabajen en el caso, así como seleccionar los elementos de información que desean introducir en el índice, de acuerdo con los artículos 14 y 15 de la Decisión Eurojust y garantizará, como mínimo, que los siguientes elementos figuren en el índice: referencia al fichero de trabajo temporal; tipos de delitos; Estados miembros, organizaciones internacionales y organismos u autoridades de terceros Estados participantes; participación de la Comisión Europea o de órganos o entidades de la UE; objetivos y situación del caso (abierto/cerrado).

4. Cuando un miembro nacional permita a uno o varios Estados miembros el acceso, total o parcial, a un fichero de trabajo temporal, el sistema de gestión de casos se encargará de que los usuarios autorizados tengan acceso a las partes pertinentes del fichero sin que puedan modificar los datos introducidos por el autor original. No obstante, los usuarios autorizados podrán añadir información pertinente en las partes nuevas de los ficheros de trabajo temporal. De la misma forma, la información que consta en el índice podrá ser leída por todos los usuarios autorizados del sistema pero sólo podrá ser modificada por su autor original.

5. El sistema mencionado informará automáticamente al responsable de la protección de datos de la creación de cada nuevo fichero de trabajo que contenga datos personales y, en particular, de los casos excepcionales en los que se recurra al apartado 3 del artículo 15 de la Decisión Eurojust. El sistema de gestión de casos incluirá respecto de dichos datos una indicación que recuerde a la persona que los ha introducido en el sistema la obligación de guardarlos durante un período limitado de tiempo. Cuando dichos datos se refieran a testigos o víctimas en el sentido del apartado 2 del artículo 15 de la Decisión Eurojust, el sistema no registrará esta información a menos que exista una decisión adoptada conjuntamente por, al menos, dos miembros nacionales.

6. El sistema de gestión de casos informará automáticamente al responsable de la protección de datos de los casos excepcionales en los que se recurra al apartado 4 del artículo 15 de la Decisión Eurojust. Cuando dichos datos se refieran a testigos o víctimas en el sentido del apartado 2 del artículo 15 de la Decisión Eurojust, el sistema no registrará esta información a menos que exista una decisión del Colegio.

7. El sistema de gestión de casos se encargará de que sólo figuren en el índice los datos personales contemplados en las letras a) a i) y k) del apartado 1 del artículo 15, así como en el apartado 2 del artículo 15 de la Decisión Eurojust.

8. La información que figure en el índice debe ser suficiente para llevar a cabo las tareas de Eurojust y, en particular, lograr los objetivos del apartado 1 del artículo 16 de la Decisión Eurojust.

Artículo 25

Ficheros de registro y auditorías retrospectivas

1. Eurojust adoptará medidas técnicas adecuadas para conservar pruebas de todas las operaciones de tratamiento de datos personales. El sistema de gestión de casos se encargará, en particular, de registrar la transmisión y recepción de datos, tal como se define en la letra b) del apartado 2 del artículo 17 de la Decisión Eurojust a efectos de la aplicación del apartado 3 del artículo 19 de la Decisión Eurojust. Como establece el Artículo 22 de la Decisión Eurojust, el registro correspondiente garantizará que sea posible comprobar y determinar a qué organismos se transmiten datos personales, así como qué datos personales, cuándo y quién los ha introducido en los sistemas automatizados de tratamiento de datos.

2. El responsable de la protección de datos revisará periódicamente estos registros con el fin de ayudar a los miembros nacionales y al Colegio en la protección de datos y realizará las investigaciones necesarias en caso de irregularidades. En su caso, el responsable de la protección de datos informará al Colegio y a la Autoridad Común de Control, con arreglo al procedimiento establecido en el apartado 4 del artículo 17 de la Decisión Eurojust, de las posibles vulneraciones de la protección de datos que hayan sido recogidas en los citados registros. El responsable de la protección de datos informará, en su caso, al Director Administrativo con el fin de que pueda adoptar las medidas administrativas necesarias.

3. Previa solicitud, el responsable de la protección de datos facilitará a la Autoridad Común de Control pleno acceso a los registros contemplados en el apartado 1.

Artículo 26

Acceso autorizado a los datos personales

1. Eurojust adoptará las medidas técnicas adecuadas y establecerá procedimientos de organización que garanticen que, a efectos de lograr los objetivos de Eurojust, únicamente los miembros nacionales, sus asistentes y el personal autorizado de Eurojust tengan acceso a los datos personales tratados por Eurojust en el marco de sus actividades operativas.

2. Se establecerán dichas medidas habida cuenta de la finalidad para la que han sido recabados y tratados los datos, el nivel de seguridad exigido por el carácter confidencial del trabajo de Eurojust y las obligaciones impuestas por el artículo 22 de la Decisión Eurojust.

3. Cada miembro nacional de Eurojust transmitirá al responsable de la protección de datos la documentación e información pertinente sobre la política de acceso a ficheros relacionados con casos concretos que haya autorizado en su ámbito nacional. En particular, los miembros nacionales garantizarán la adopción y cumplimiento de procedimientos de organización adecuados, así como la correcta utilización de las medidas técnicas y de organización que Eurojust pone a su disposición.

4. Cuando sea necesario para llevar a cabo la misión encomendada a Eurojust, el Colegio podrá autorizar el acceso a ficheros relativos a casos concretos a otros miembros del personal de Eurojust.

Artículo 27

Auditorías y control

1. El responsable de la protección de datos supervisará la legalidad y el cumplimiento de las disposiciones de la Decisión Eurojust, las presentes normas de procedimiento y demás normas sobre tratamiento de datos personales aplicables a Eurojust. Con estos fines, el responsable de la protección de datos asistirá a los miembros nacionales en las cuestiones relacionadas con la protección de datos y realizará encuestas anuales sobre la aplicación de las normas mencionadas anteriormente en Eurojust. El responsable de la protección de datos presentará un informe al Colegio y a la Autoridad Común de Control sobre los resultados de dichas encuestas así como sobre otros acontecimientos pertinentes en Eurojust. El responsable de la protección de datos informará, en su caso, al Director Administrativo con el fin de que pueda adoptar las medidas administrativas necesarias.

2. La Autoridad Común de Control llevará a cabo controles y auditorías con arreglo al apartado 7 del artículo 23 de la Decisión Eurojust.

CAPÍTULO IV

Transmisión de datos a terceras partes u organizaciones

Artículo 28

Transmisión de datos a terceras partes u organizaciones

1. Eurojust tratará de establecer acuerdos de cooperación con todos los interlocutores con los que se intercambian datos de forma periódica, que incluyan cláusulas adecuadas en materia de intercambio de datos personales.

2. Sin perjuicio de los casos en los que ya existan dichos acuerdos de cooperación, Eurojust solamente transmitirá datos personales a terceros países o cualquier otra entidad contemplada en el apartado 1 del artículo 27 de la Decisión Eurojust si éstos han suscrito el Convenio para la protección de las personas con respecto al tratamiento automatizado de datos de carácter personal, firmado en Estrasburgo el 28 de enero de 1981 o cuando garanticen un nivel de protección adecuado.

3. El o los miembros nacionales de que se trate adoptarán la decisión de transmisión a terceros que no sean partes en el Convenio del Consejo de Europa de 28 de enero de 1981 basándose en la evaluación realizada por el responsable de la protección de datos sobre la adecuación del nivel de protección. La adecuación del nivel de protección se evaluará a la vista de las circunstancias que concurren para cada transmisión o categoría de transmisión. En particular, en la evaluación se examinarán los siguientes elementos: tipo de datos, finalidad y duración del tratamiento para el cual se transmiten los datos, país de origen y país de destino final, normativa general y sectorial

aplicable en el Estado u organización de que se trate, normativa profesional y de seguridad aplicable, y si el destinatario de la transmisión ha adoptado medidas de salvaguardia suficientes. En particular, dichas medidas pueden resultar de acuerdos escritos vinculantes para el responsable del tratamiento y para el destinatario que no esté sometido a la jurisdicción de una parte del Convenio. Los acuerdos de que se trate deberán incluir los elementos pertinentes en el ámbito de la protección de datos. En caso de dificultad para evaluar el nivel de protección, el responsable de la protección de datos consultará a la Autoridad Común de Control antes de pronunciarse sobre una transmisión específica.

4. No obstante, incluso en caso de que no se cumplan las condiciones establecidas en los apartados anteriores, un miembro nacional podrá, en las circunstancias excepcionales mencionadas en el apartado 6 del artículo 27 de la Decisión sobre Eurojust, transmitir datos a un tercer país con el objetivo exclusivo de adoptar medidas urgentes de respuesta a un grave peligro inminente para la seguridad pública o de una persona. El miembro nacional dejará constancia en el fichero de trabajo temporal relativo al caso concreto de dicha transmisión excepcional así como los motivos de la transmisión e informará al responsable de la protección de datos sobre la comunicación. El responsable de la protección de datos comprobará que dichas transmisiones solamente se realicen en casos excepcionales y urgentes.

CAPÍTULO V

Plazos de conservación de los datos personales

Artículo 29

Plazos de conservación de los datos personales

1. Eurojust adoptará medidas técnicas adecuadas para que se cumplan los plazos de conservación de los datos personales establecidos en el artículo 21 de la Decisión Eurojust.

2. El sistema de gestión de casos garantizará, en particular, que se revise cada tres años después de su introducción la necesidad de mantener archivados los datos en un fichero de trabajo temporal. Deberá dejarse constancia en el sistema de esta revisión, incluida la motivación de la decisión adoptada; el resultado de la revisión se comunicará inmediatamente al responsable de la protección de datos.

3. De acuerdo con el apartado 3 del artículo 15 de la Decisión Eurojust, el sistema de gestión de casos incluirá una indicación específica sobre los datos archivados durante un plazo limitado. Respecto de estas categorías de datos, se examinará cada tres meses si deben mantenerse archivados dichos datos y se dejará constancia de la misma información que se contempla en los apartados 1 y 2.

4. El responsable del tratamiento consultará, si fuera necesario, al Colegio y al responsable de la protección de datos sobre toda decisión de conservación de datos por un plazo superior, adoptada como consecuencia de una revisión.

TÍTULO V

NORMAS SOBRE LAS OPERACIONES DE TRATAMIENTO NO RELACIONADAS CON ASUNTOS CONCRETOS

CAPÍTULO I

Principios generales

Artículo 30

Legalidad e imparcialidad del tratamiento

El tratamiento de datos personales debe realizarse en condiciones de legalidad e imparcialidad. En particular, los datos personales sólo deben tratarse en caso de que:

- a) el tratamiento sea necesario para cumplir una obligación legal a la que esté sometido el responsable del tratamiento, o
- b) el tratamiento sea necesario para cumplir un contrato en el que sea parte el interesado o para adoptar medidas, a petición del interesado, previas a la celebración de un contrato, o
- c) el interesado haya dado inequívocamente su consentimiento, o
- d) el tratamiento sea necesario para proteger intereses vitales del interesado, o
- e) el tratamiento sea necesario a efectos de los intereses legítimos por los que vela el responsable del tratamiento, a menos que sobre dichos intereses prevalezcan los intereses del interesado en el ámbito de los derechos y libertades fundamentales que requieren protección con arreglo al artículo 4 de las presentes normas.

Artículo 31

Limitación de la finalidad

1. El tratamiento de datos personales debe responder a una finalidad específica, bien definida, legal y legítima; un tratamiento ulterior de esos datos sólo debe realizarse en la medida en que no sea incompatible con la finalidad original del tratamiento.
2. Los datos personales recopilados exclusivamente para garantizar la seguridad o el control y la gestión de los sistemas u operaciones de tratamiento de datos no se utilizarán para ninguna otra finalidad, excepto la prevención, investigación, detección y procesamiento de delitos graves.

Artículo 32

Tratamiento de categorías especiales de datos

1. Se prohíbe el tratamiento de datos personales que revelen el origen racial o étnico, las opiniones políticas, las convic-

ciones religiosas o filosóficas, la pertenencia a sindicatos, así como el tratamiento de los datos relativos a la salud o a la sexualidad, para finalidades que no estén relacionadas con asuntos concretos.

2. Esta prohibición no se aplicará si:

- a) el interesado ha dado su consentimiento expreso a dicho tratamiento, o
- b) el tratamiento es necesario para cumplir las obligaciones y los derechos específicos del responsable del tratamiento, como las obligaciones en materia fiscal o de Derecho laboral aplicable al responsable del tratamiento o, si fuera necesario, en la medida en que lo haya aprobado el responsable de la protección de datos, siempre que existan las garantías suficientes, o
- c) el tratamiento es necesario para salvaguardar los intereses esenciales del interesado o de otra persona, cuando el interesado está física o jurídicamente incapacitado para dar su consentimiento, o
- d) el tratamiento se refiere a datos que el interesado ha hecho manifiestamente públicos o es necesario para el reconocimiento, el ejercicio o la defensa de un derecho en un procedimiento judicial, o

3. Los datos contemplados en el apartado 1 sólo se tratarán con la finalidad con la que inicialmente fueron recabados.

Artículo 33

Excepciones al derecho de información del interesado

1. En el contexto de los trabajos no operativos de Eurojust, será posible establecer excepciones al principio general de información al interesado cuando facilitar esta información al interesado pueda comprometer:
 - a) un interés económico o financiero importante de un Estado miembro o de la Unión Europea, o
 - b) la protección del interesado o de los derechos y libertades de otras personas, o
 - c) la seguridad nacional, el orden público o la defensa de los Estados miembros.
2. Cuando se recurra a estas excepciones se informará al responsable de la protección de datos.

Artículo 34

Notificación al responsable de la protección de datos

1. Todo responsable del tratamiento de datos informará previamente al responsable de la protección de datos de todas las operaciones o grupos de operaciones de tratamiento destinadas a una sola finalidad o a varias finalidades relacionadas entre sí.

2. La información que se facilite incluirá:
- a) la identidad del responsable del tratamiento y una indicación de los servicios de una institución u organismo encargados del tratamiento de datos personales para una finalidad particular;
 - b) la finalidad o finalidades del tratamiento;
 - c) una descripción de la categoría o categorías de interesados y de los datos o categorías de datos a que se refiere el tratamiento;
 - d) el fundamento jurídico del tratamiento al que van destinados los datos;
 - e) los destinatarios o categorías de destinatarios a los que se pueden comunicar los datos;
 - f) una descripción general que permita evaluar de modo preliminar si las medidas adoptadas resultan adecuadas para garantizar la seguridad del tratamiento.
3. Toda modificación pertinente de la información contemplada en el apartado anterior se notificará inmediatamente al responsable de la protección de datos.

Artículo 35

Registro

1. El responsable de la protección de datos llevará un registro de las operaciones de tratamiento notificadas de conformidad con la disposición anterior.
2. Los registros contendrán como mínimo la información mencionada en las letras a) a f) del apartado 2 del artículo 34.
3. El responsable de la protección de datos pondrá a disposición de la Autoridad Común de Control, previa petición, toda la información que figure en el registro.

Artículo 36

Tratamiento de datos personales en nombre de los responsables del tratamiento

1. Cuando un encargado del tratamiento externo sea quien lleve a cabo las operaciones por cuenta del responsable del tratamiento, éste elegirá un encargado del tratamiento que reúna garantías suficientes en relación con las medidas de seguridad de carácter técnico y organizativo contempladas en el artículo 22 de la Decisión Eurojust y en cualesquiera documentos ulteriores pertinentes, y deberá velar por el cumplimiento de dichas medidas.

2. La realización de operaciones de tratamiento por encargo deberá estar regulada por un contrato u otro acto jurídico que vincule al encargado del tratamiento con el responsable del tratamiento y que disponga, en particular, que:

- a) el encargado del tratamiento sólo deberá actuar siguiendo instrucciones del responsable del tratamiento; y
- b) las obligaciones en materia de confidencialidad y seguridad establecidas por la Decisión Eurojust y las presentes normas de procedimiento incumben también al encargado del tratamiento, a menos que, en virtud del artículo 16 o del segundo guión del apartado 3 del artículo 17 de la Directiva 95/46/CE, de 24 de octubre de 1995, relativa a la protección de las personas físicas en lo que respecta al tratamiento de datos personales y a la libre circulación de estos datos⁽¹⁾, el encargado del tratamiento ya esté sujeto a obligaciones de confidencialidad y seguridad establecidas en la legislación nacional de uno de los Estados miembros.

3. A efectos probatorios, las partes del contrato o del acto jurídico relativas a la protección de datos y los requisitos relativos a las medidas de confidencialidad y seguridad constarán por escrito o en otra forma equivalente.

Artículo 37

Decisiones individuales automatizadas

El interesado tiene derecho a no ser sometido a una decisión que tenga efectos jurídicos sobre él o que le afecte de manera significativa y que esté basada únicamente en un tratamiento automatizado de datos destinado a evaluar determinados aspectos de su personalidad, como su rendimiento laboral, fiabilidad o conducta, salvo cuando tal decisión esté expresamente autorizada en virtud de la legislación nacional o comunitaria o, si fuera necesario, por el responsable de la protección de datos. En ambos casos se adoptarán medidas para proteger los intereses legítimos del interesado, tales como poder exponer su punto de vista o comprender la lógica del tratamiento.

CAPÍTULO II

Normas internas para la protección de los datos personales y de la intimidad en el contexto de las redes internas de telecomunicación

Artículo 38

Ámbito de aplicación

1. Sin perjuicio de los artículos precedentes, las normas que figuran en el presente capítulo se aplicarán al tratamiento de datos personales en relación con la utilización y la gestión de las redes de telecomunicaciones o los terminales explotados bajo el control de Eurojust.
2. A los efectos de las normas que figuran en el presente capítulo, se entenderá por «usuario» toda persona física que utilice una red de telecomunicación o un terminal explotado bajo el control de Eurojust.

⁽¹⁾ DO L 281 de 23.11.1995, p. 31.

*Artículo 39***Seguridad**

1. Eurojust adoptará las medidas técnicas y organizativas oportunas para garantizar el uso seguro de las redes de telecomunicación y los terminales (ordenadores, servidores, soportes físicos y lógicos) de ser necesario en conjunción con los proveedores de servicios públicos de telecomunicaciones o con los proveedores de redes de telecomunicaciones públicas. Teniendo en cuenta las posibilidades técnicas más recientes y el coste de su aplicación, estas medidas garantizarán un nivel de seguridad adecuado al riesgo presentado.

2. En caso de riesgo particular de vulneración de la seguridad de la red y los terminales, Eurojust informará a los usuarios sobre la existencia de tal riesgo y sobre las posibles soluciones y medios de comunicación alternativos.

*Artículo 40***Confidencialidad de las comunicaciones**

Eurojust garantizará la confidencialidad de las comunicaciones efectuadas a través de las redes de telecomunicación y los terminales de acuerdo con el Derecho comunitario.

*Artículo 41***Datos sobre tráfico y facturación**

1. Los datos sobre tráfico, relacionados con los usuarios, tratados para establecer comunicaciones u otro tipo de conexiones en la red de telecomunicaciones se destruirán o harán anónimos en cuanto termine la comunicación o conexión mencionada.

2. Sólo se permitirán excepciones a este principio general (en casos tales como la necesidad de guardar datos de tráfico relacionados con procesos de registro en determinados ficheros o a efectos de facturación de llamadas privadas) si dichas excepciones están previstas en normas internas adoptadas por Eurojust previa consulta del responsable de la protección de datos. En caso de que el responsable de la protección de datos no estuviera convencido de la legalidad o licitud de estas excepciones se consultará a la Autoridad Común de Control.

3. El tratamiento de los datos de tráfico y facturación deberá limitarse a las personas que se ocupen de la gestión de la facturación, del tráfico o del presupuesto.

*Artículo 42***Guías de usuarios**

1. Los datos personales contenidos en las guías de usuarios en forma impresa o electrónica, así como el acceso a dichas

guías, quedarán limitados a lo estrictamente necesario para los fines específicos de la guía.

2. Estas guías sólo estarán disponibles para usuarios de Eurojust, para su utilización exclusivamente interna o en otras guías interinstitucionales que se consideren adecuadas.

CAPÍTULO III**Normas específicas***Artículo 43***Normas adicionales**

Si se considera necesario, Eurojust elaborará normas adicionales para el tratamiento de datos personales en los casos de operaciones no relacionadas con asuntos concretos. Dichas normas se notificarán a la Autoridad Común de Control y se publicarán por separado en manuales internos.

TÍTULO VI**OTRAS DISPOSICIONES***Artículo 44***Revisión de las presentes normas de procedimiento**

1. Las presentes normas serán objeto de revisión periódica para evaluar si procede introducir modificaciones. Para la introducción de dichas modificaciones se seguirá el mismo procedimiento que para su aprobación establece la Decisión Eurojust.

2. Si considera que deben introducirse modificaciones en las presentes normas de procedimiento, el responsable de la protección de datos informará tanto al Presidente del Colegio como a la Autoridad Común de Control.

3. La Autoridad Común de Control presentará al Colegio sus propuestas o recomendaciones de modificación de las presentes normas de procedimiento.

*Artículo 45***Entrada en vigor y publicación**

1. Las presentes normas de procedimiento entrarán en vigor al día siguiente de su aprobación definitiva por el Consejo.

2. Se publicarán en el *Diario Oficial de la Unión Europea*.

I

(Comunicaciones)

COMISIÓN

Tipo de cambio del euro ⁽¹⁾

18 de marzo de 2005

(2005/C 68/02)

1 euro =

Moneda			Moneda		
		Tipo de cambio			Tipo de cambio
USD	dólar estadounidense	1,3279	LVL	lats letón	0,6962
JPY	yen japonés	139,28	MTL	lira maltesa	0,4324
DKK	corona danesa	7,4478	PLN	zloty polaco	4,0675
GBP	libra esterlina	0,69345	ROL	leu rumano	36 276
SEK	corona sueca	9,1144	SIT	tólar esloveno	239,70
CHF	franco suizo	1,5495	SKK	corona eslovaca	38,280
ISK	corona islandesa	78,08	TRY	lira turca	1,7546
NOK	corona noruega	8,1280	AUD	dólar australiano	1,6802
BGN	lev búlgaro	1,9558	CAD	dólar canadiense	1,6027
CYP	libra chipriota	0,5834	HKD	dólar de Hong Kong	10,3552
CZK	corona checa	29,749	NZD	dólar neozelandés	1,7951
EEK	corona estonia	15,6466	SGD	dólar de Singapur	2,1613
HUF	forint húngaro	245,66	KRW	won de Corea del Sur	1 334,54
LTL	litas lituana	3,4528	ZAR	rand sudafricano	8,0401

⁽¹⁾ Fuente: tipo de cambio de referencia publicado por el Banco Central Europeo.

AYUDAS ESTATALES — REPÚBLICA DE HUNGRÍA

Ayuda estatal nº C 35/2004 (ex HU 11/2003) (Procedimiento de medidas transitorias) — Postabank és Takarékpénztár Rt./ Erste Bank Hungary Rt.

Invitación a presentar observaciones, en aplicación del apartado 2 del artículo 88 del Tratado CE

(2005/C 68/03)

(Texto pertinente a efectos del EEE)

Por carta de 20 de octubre de 2004, reproducida en la versión lingüística auténtica en las páginas siguientes al presente resumen, la Comisión notificó a la República de Hungría su decisión de incoar el procedimiento previsto en el apartado 2 del artículo 88 del Tratado CE en relación con parte de la ayuda/medida mencionada.

La Comisión decidió no formular objeciones con respecto a alguna de las otras medidas, como se explica en la carta que sigue al presente resumen.

Las partes interesadas podrán presentar sus observaciones sobre la medida respecto de la cual la Comisión está iniciando el procedimiento en un plazo de un mes a partir de la fecha de publicación del presente resumen y de la carta siguiente, enviándolas a:

Comisión Europea
Dirección General de Competencia
Dirección H
Registro de Ayudas Estatales
Spa 3 6/05
B-1049 Bruselas
Nº de fax: +32-2-296 12 42

Dichas observaciones serán comunicadas a la República de Hungría. Los interesados que presenten observaciones podrán solicitar por escrito que su identidad sea tratada confidencialmente, exponiendo los motivos de su solicitud.

RESUMEN

oferta de todas las presentadas. El 1 de septiembre de 2004 el PB se fusionó con el Erste Bank de Hungría.

I. Procedimiento

En octubre de 2003, la Comisión recibió una notificación relativa a las medidas de ayuda estatal en favor de Postabank és Takarékpénztár Rt. («PB») en virtud del procedimiento de «medidas transitorias», establecido en el Anexo IV.3 del Acta de Adhesión, que forma parte del Tratado de Adhesión a la Unión Europea.

A partir de 1995, el PB recibió ayuda financiera de las autoridades húngaras para reestructurar su actividad bancaria. La República de Hungría notificó diversas medidas para aprobación de la Comisión en virtud del Procedimiento de medidas transitorias del Anexo IV.3 del Acta de Adhesión; en concreto:

II. Descripción de las medidas

El PB (que se fusionó con el Erste Bank de Hungría el 1 de septiembre de 2004) es un banco orientado fundamentalmente hacia el cliente minorista que ofrece servicios bancarios universales en Hungría. En 1998, el PB estuvo al borde de la quiebra y el Gobierno tuvo que intervenir y salvar el banco mediante una recapitalización, convirtiéndose así en propietario del 99,9 % de sus acciones. El reflotamiento de PB tenía como objetivo prepararlo para la reestructuración y la privatización. A pesar de los intentos de privatizar el PB en 2000, la venta real a un inversor privado estratégico se produjo en octubre de 2003, cuando el Gobierno húngaro ofreció al comprador una indemnización en caso de litigio. Una participación mayoritaria del PB se vendió al Erste Bank de Austria, que hizo la mejor

«Obligaciones subordinadas, abril de 1995», «Ampliación de capital, septiembre de 1995», «Obligaciones subordinadas, marzo de 1996», «Obligaciones subordinadas, julio de 1996», «Exención de la reserva obligatoria, marzo de 1997», «Garantía directa del Estado, abril de 1997», «Permuta de activos, septiembre de 1997», «Ampliación de capital, junio de 1997», «Obligaciones subordinadas, diciembre de 1997», «Ampliación de capital, mayo de 1998», «Reestructuración de capital, diciembre de 1998», «Saneamiento de cartera, diciembre de 1998», «Exención de los límites legales sobre las actividades de préstamo y de inversión, abril de 1999», «Dispensa de las obligaciones que incumben al PB en virtud del Acuerdo de Consolidación, noviembre de 2001», «Exención de los límites (legales) sobre la posición abierta en divisas, octubre de 2001», «Exclusividad de cuentas abiertas a estudiantes para el pago de los préstamos de estudios, septiembre de 2001», «Indemnizaciones APV (las “ indemnizaciones ” octubre de 2003)».

III. Análisis de las medidas

Aunque la Comisión estima que la mayoría de las medidas no son aplicables después de la adhesión, considera que la «indemnización frente a deudas desconocidas de octubre de 2003» es aplicable después de ésta. Esta indemnización ofrece el potencial para la adición de otras deudas que exceden de lo claramente definido en la adhesión. Como consecuencia, el ámbito de aplicación y el importe de la ayuda potencial concedida al PB pueden variar en un futuro y no pueden ser fijados actualmente.

La Comisión considera que la indemnización frente a deudas desconocidas, que forma parte de las medidas adoptadas por las autoridades húngaras desde diciembre de 1998 para facilitar la reestructuración y privatización del PB, parece constituir una ayuda estatal en el sentido del apartado 1 del artículo 87 del Tratado CE.

La Comisión ha analizado esta ayuda con arreglo a las Directrices comunitarias sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis⁽¹⁾ («Directrices de 1999»). Este análisis ha planteado a la Comisión serias dudas en cuanto a la compatibilidad de la ayuda con el mercado común:

- La Comisión duda de que el PB pudiera considerarse una empresa en crisis en 2003, año en el que se concedieron las indemnizaciones, y de que el elemento de ayuda contenido en la indemnización frente a deudas desconocidas fuera necesario para su reestructuración.
- La Comisión duda seriamente de que el elemento de ayuda contenido en la indemnización frente a deudas desconocidas fuera concedido dentro del ámbito de un plan de reestructuración acorde con los criterios de compatibilidad de las Directrices de 1999.
- La Comisión duda de que la ayuda se limitara al mínimo y de que el beneficiario de la ayuda haya hecho una aportación significativa a los costes totales de reestructuración del PB.
- La Comisión tiene serias dudas de que las medidas de reestructuración financiadas por las autoridades húngaras mediante elementos de ayuda, incluida la indemnización frente a deudas desconocidas, contengan suficientes medidas compensatorias.
- La Comisión duda también de que el apartado 2 del artículo 45 del Acuerdo Europeo sea aplicable en el presente contexto. La disposición figura en el Capítulo «Establecimiento» del Acuerdo Europeo, por lo que la Comisión considera que no es aplicable en el contexto de las ayudas estatales. Duda, además, seriamente de que la indemnización frente a deudas desconocidas fuera necesaria para conseguir los objetivos indicados en esta disposición.

Teniendo en cuenta las consideraciones expuestas, la Comisión concluye que, en esta fase, el elemento de ayuda contenido en la indemnización frente a deudas desconocidas no parece cumplir las condiciones exigidas para que se aplique la exención contemplada en la letra c) del apartado 3 del artículo 87 del Tratado CE. Por consiguiente, ha decidido incoar el procedimiento contemplado en el apartado 2 del artículo 88 del Tratado CE por lo que se refiere a la «indemnización frente a deudas desconocidas».

⁽¹⁾ DO C 288 de 9.10.1999, p. 2.

De conformidad con el artículo 14 del Reglamento (CE) n° 659/1999 del Consejo, toda ayuda concedida ilegalmente podrá ser reclamada a su beneficiario.

TEXTO DE LA CARTA

«A Bizottság tájékoztatni kívánja a Magyar Köztársaságot, hogy a magyar hatóságok által a fent említett bejelentett intézkedéseket illetően benyújtott információk vizsgálatát követően úgy döntött, hogy ezek közül több a csatlakozást követően már nem alkalmazandó. Az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tekintetében, amit a Bizottság a csatlakozást követően is alkalmazandónak ítél, a Bizottságnak komoly kétsége merült fel annak a közösségi joganyaggal való összeegyeztethetőséget illetően. A Bizottság ezért a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiadásáról szóló okmány (a továbbiakban: «csatlakozási okmány») IV. melléklete 3. szakasza (1) bekezdése c) pontjának, valamint (2) és (3) bekezdésének megfelelően úgy döntött, hogy az intézkedés ellen kifogást emel, és az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárást kezdeményezi.

1. ELJÁRÁS

1. A Bizottság 2003. szeptember 23-án kelt, 2003. október 22-én iktatott levélben kapott értesítést az Európai Unióhoz történő csatlakozásról szóló szerződés részét képező csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakaszában meghatározott ideiglenes eljárás alapján a Postabank és Takarékpénztár Rt. (a továbbiakban: «Postabank» vagy «a Bank») javára hozott állami intézkedésekről.
2. A Bizottság az értesítés áttekintését követően 2003. november 5-én kelt levelében kiegészítő információ benyújtását kérte. A magyar hatóságok a kért kiegészítő információt 2004. január 23-án kelt, 2004. január 26-án iktatott e-mailükben benyújtották, és egy sor, az ideiglenes eljárás alapján a Postabank javára hozott további intézkedésről tettek bejelentést.
3. A bizottsági szolgálatok 2004. február 2-i értesítésükben kifejtették a magyar hatóságok számára, hogy jóllehet a Postabankkal kapcsolatos minden egyes bejelentett intézkedést egyedileg ismertetik és bírálják el, a Bizottság valamennyi bejelentett intézkedésre vonatkozóan egy határozatot hoz majd, mivel azok egymással szoros összefüggésben állnak.
4. A Bizottság 2004. március 26-i levelében kiegészítő információkat kért. A magyar hatóságok 2004. április 30-án iktatott levelükben benyújtották a kiegészítő információt. Ezenkívül a bejelentéshez kiegészítést csatoltak.
5. A Bizottság 2004. július 16-i levelében további információkat kért. A magyar hatóságok 2004. szeptember 3-án iktatott levelükben válaszoltak a Bizottság kérésére.

2. HÁTTÉR

6. A Postabank – amely 2004. szeptember 1-jén PB egyesült az Erste Bank Hungary-val – alapvetően lakossági profilú bank, amely teljes körű banki szolgáltatásokat nyújt. Ügyfélköre elsősorban magánszemélyekből, illetve kis- és középvállalkozásokból áll. A Postabank 2003 végén 1 600 alkalmazottat foglalkoztató országos hálózattal rendelkezett, amely 113 fiókjában és 3 200 postahivatalon keresztül mintegy 500 000 ügyfelet szolgált ki.
7. A Postabankot 1988-ban alapították, és 1994-re Magyarország második legnagyobb lakossági bankjává nőtt. 2002 végén a Postabank a hetedik legnagyobb kereskedelmi bank volt Magyarországon, teljes eszközállománya elérte a 398,8 milliárd forintot⁽¹⁾, ami 3,7 %-os piaci részesedést jelent.
8. A Postabankot 1988-ban 94 részvényes alapította, akik között a számos magánbefektető mellett a fő részvényes a Magyar Posta volt. A részvényesek köre az 1990-ben végrehajtott tőkeemlést követően tovább bővült, ennek során néhány külföldi befektető is jegyzett Postabank-részvényeket. Több tulajdonosváltást követően 1998-ban állami tulajdonú vállalatok tőkeemlést hajtottak végre a Postabankban, amelynek során az állam többségi tulajdont szerzett.
9. Az 1990-es évek elején, különösen a lakossági betétgyűjtés terén megvalósított dinamikus növekedés eredményeként a bank Magyarország második legnagyobb lakossági bankjává nőtt. A magyar hatóságok állítása szerint a növekedést nem ellensúlyozta prudens hitelezői tevékenység, és a bank spekulációs befektetésekre és hitelezői tevékenységbe bocsátkozott. A bank által felhalmozott veszteségeket elsősorban a hibás gazdálkodás okozta, ami a bankot a szabályzati kötelezettségek nem teljesítése mellett nagy pénzügyi kockázatoknak tette ki.
10. A magyar hatóságok állítása szerint arra a tényre tekintettel, hogy a Postabank számottevő lakossági ügyfélkörrel rendelkezik és felszámolása a teljes bankrendszer veszélyeztetése volna, a magyar kormány több stabilizációs intézkedést hajtott végre azt követően, hogy 1997. februárjában híresztelések terjedtek el a bizonytalan pénzügyi helyzetről és a betétesek kivonták betéteiket.
11. Az 1998-ban megvalósított stabilizációt és feltőkésítést követően a Pénzügyminisztérium és a Postabank 1998. decemberében konszolidációs megállapodást kötött, amely rendelkezett a Postabank tevékenységeinek ellenőrzéséről, valamint arról, hogy a Postabank bizonyos kompenzációs összegeket fizet a Pénzügyminisztériumnak, amennyiben a Postabank elért bizonyos eredményeket a konszolidációs megállapodás 2003. decemberében történő megszűnéséig.
12. A magyar hatóságok állítása szerint a Postabankot 1998-ban az összeomlás fenyegette, és a kormánynak be kellett avatkoznia, hogy feltőkésítéssel megmentse a bankot és ezzel 99,9 %-os részvényesévé váljon. A vezetést, az igazgatótanácsot és a felügyelőbizottságot leváltották, és a bank behajthatatlan követeléseinek és fő befektetéseinek kívüli ("non-core") befektetéseinek nagyrésztét kitették két eseti work-out vállalatához, a teljesen állami tulajdonú Reorg-Apport szanáló szervezethez és a száz százalékosan a Postabank tulajdonában levő PB Workout leányvállalatához. Az új vezetés szervezeti és működési szerkezetátalakítást kezdeményezett.
13. A Postabank 1998 végén végrehajtott tőkeinjekciójának célja a Postabank felkészítése volt egy rövid időn belül megvalósítandó szerkezetátalakításra és magánosítására. 2000-ben a kormány döntött a Postabank privatizációjáról, és az ÁPV Rt.⁽²⁾ megkezdte a potenciális privatizációs lehetőségek vizsgálatát. A kormány kizárólagos tárgyalásokba kezdett az OTP Bankkal, amelyek eredménytelenül végeztek. A kormány 2001. március 6-án úgy döntött, hogy nem fogadja el az OTP Banknak a Postabank megvételére vonatkozó ajánlatát. 2002-ben a kormány részvényeinek nagyrésze a Magyar Posta Rt. tulajdonába került át, amely 2002. áprilisáig megszerezte a Postabank részvényeinek 96,75 %-át. A kormány megerősítette a Postabank privatizációját illető szándékát, és új vezetést nevezett ki.
14. A kormány egy 2003. május 7-én elfogadott határozatban megerősítette a Postabank privatizációjára vonatkozó tervét, amelyet követően a kormány kétfordulós, nyílt pályázati eljárás mellett döntött, amelyen a kormány által megállapított feltételeknek megfelelő bármely potenciális befektető részt vehetett. A bejelentést tevő hatóságok szerint minden pályázónak ugyanazokat a szerződéses feltételeket kínálták, a jogvita esetére szóló kártérítést is beleértve.
15. A benyújtott ajánlatok közül az Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG (a továbbiakban "Erste Bank" vagy a "Vevő") kínálta a legmagasabb árat, 101,3 milliárd forintot, és ezzel 99,9 %-os részesedést szerzett a Postabankban. A részvényvásárlási szerződést 2003. október 20-án írták alá, és a részvények eladása 2003. december 16-án befejeződött.
16. A Postabank 2004. szeptember 1-jén egyesült az Erste Bank Hungary Rt.-vel. Az összevonással létrejött jogi személy, az Erste Bank Hungary Rt., Magyarország második legnagyobb lakossági bankja, amely mintegy 9 % piaci részesedéssel rendelkezik. A banknak 2 500 alkalmazottja van, és 161 fiókjában mintegy 900 000 ügyfelet szolgál ki.

3. A BEJELENTETT INTÉZKEDÉSEK ISMERTETÉSE

17. A magyar hatóságok a következő intézkedésekről tettek bejelentést:
18. **"Alárendelt kötvény, 1995. április":** A Postabank 1995. április 27-én 10 000 forint névértéken 190 200 alárendelt kölcsöntőke kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, amelyet 10 befektető, köztük néhány állami érdekeltségű szervezet 1.902 millió forint értékben jegyzett le. A kötvények lejáratát hét év volt, és 1999. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.

⁽¹⁾ Árfolyam 2003 végén: EUR = HUF 253,4500⁽²⁾ Állami Privatizációs és Vagyongazdálkodási Rt.

19. **“Tőkeemelés, 1995. szeptember”:** 1995. áprilisában a Postabank nyilvános részvénykibocsátás keretében 10 000 forintos névértéken 994 502 darab részvényt bocsátott ki. Az újonnan kibocsátott részvények [...] -át (*) hazai befektetők, köztük állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le, míg a fennmaradó [...] -ot külföldiek vásárolták meg. A tranzakció 1995. szeptember 5-én zárult.
20. **“Alárendelt kötvény, 1996. március”:** A Postabank 1996. március 22-én 10 000 forint névértéken 100 000 alárendelt kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, a kötvényeket végül három befektető, köztük két helyi önkormányzat jegyezte le. A kötvények 2002. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
21. **“Alárendelt kötvény, 1996. július”:** A Postabank 1996. június 22-én 10 000 forint névértéken 200 000 alárendelt kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, a kötvényeket végül négy befektető, magánbefektetők és állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le. A kötvények lejáratát hét év volt, és 2000. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
22. **“Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március”:** [...] a Postabank likviditási helyzetének stabilizálása érdekében a Magyar Nemzeti Bank (MNB) 1997. márciusa és júniusa között felmentette a Postabankot a kötelező tartalékképzési kötelezettség alól. A Postabank mentessége 1997. július 1-jén járt le, ezt követően a bankra ismét érvényes volt a kötelező tartalékképzés szokásos követelménye.
23. **“Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április”:** A magyar kormány készfizető kezességet vállalt a Postabank G-Módusznak nyújtott kölcsöne tekintetében. A kezességet az állam számára a Postabank részvényesei közé tartozó Nyugdíjbiztosítási Alap, az Egészségbiztosítási Alap és [...] városi önkormányzata által vállalt hasonló viszontgarancia fedezte. A Postabank a kezességet [...] (1997. július 14-én és 1998. július 10-én), két részletben hívta le. A kezesség összeghatára 12 milliárd forint volt, de ebből 11,860 millió forint került felhasználásra. A Postabanknak nincs további kötelezettsége a G-Módusz tekintetében. A kezesség utolsó részletét 1998. júliusában hívták le. További kifizetés lehívására nincs lehetőség.
24. **“Eszköz swap, 1997. szeptember”:** A magyar kormány [...] a Postabank likviditási helyzetének stabilizálása érdekében eszköz swap végrehajtásáról döntött, amelynek során a bank portfóliójából egyes ingatlanokat forgalomképesebb, különböző vállalatok kisebbségi részesedését képviselő, tőzsdén kívüli (OTC) részvényekre cseréltek. A részvények az ÁPV Rt. birtokában voltak. A Postabank Invest Rt. egy 1997. szeptember 11-én kötött eszköz swap megállapodás útján egyes ingatlanokat egy különleges célú köztes társaságon keresztül 12,55 milliárd forintért értékesített az ÁPV Rt.-nek és ennek fejében tőzsdén kívüli részvényekből álló portfóliót kapott. A portfólió ÁPV Rt. könyvei szerinti értéke 10,3 milliárd forint volt, míg piaci értéke 13,1 milliárd forintot tett ki.
25. **“Tőkeemelés, 1997. június”:** A Postabank 1997. május 30-án zárt körben 710 400 darab 10 000 forint névértékű részvényt bocsátott ki. A részvényeket végül tizenhárom befektető, köztük két külföldi befektető és különböző szintű állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le.
26. **“Alárendelt kötvény, 1997. december”:** A Postabank 1997. december 30-án 380 alárendelt kötvényt bocsátott ki 10 000 000 névértékben. A kibocsátást zárt körben hajtották végre, a kötvényeket végül huszonkét befektető, köztük magán- és állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le. A kötvények lejáratát hat év volt, és 1999. januárjában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
27. **“Tőkeemelés, 1998. május”:** A Postabank 1998. május 10-én zárt körben 1 857 087 darab 10 000 forint névértékű részvényt bocsátott ki. A részvényeket öt hazai befektető jegyezte le; három állami érdekeltségű szervezet a teljes kibocsátásból [...] forintot jegyzett. A tranzakció 1998. május 11-én zárult.
28. **“Tőkeátcsoportosítás, 1998. december”:** A magyar kormány 1998. decemberében tőkeleszállítást és tőkeemelést tartalmazó intézkedéseket fogadott el a Postabank tőkehelyzetének rendezése érdekében 1998. december 30-án a Postabank közgyűlése jóváhagyta a bank alaptőkéjének leszállítását 42,1 milliárd forintról 21,1 millió forintra, és ezzel egy postabanki részvény névértékét 10 000 forintról 5 forintra csökkentette. A közgyűlés emellett döntött a leszállított alaptőke felemeléséről 2 millió új részvény kibocsátásával, 20 milliárd forint névértéken, 152 milliárd forint kibocsátási árfolyamon. A tőkét az ÁPV Rt. és a Pénzügyminisztérium biztosította, amelyek 1 736 843, illetve 263 157 új részvényt jegyeztek, és ezzel a Postabank 99,9 %-os részvényeseivé váltak. A tőkeátcsoportosítás 1998. decemberében lezárult.
29. **“Portfóliótisztítás, 1998. december”:** A magyar kormány elhatározta a Postabank portfóliójának megtisztítását, és 1998. december 31-én a Postabank 125,4 milliárd forint nyilvántartási értékű eszközt értékesített 41,3 milliárd forintos áron. Az eszközöket a Reorg-Apport Rt., egy teljesen állami tulajdonban levő, a Postabanktól független irányítás alatt álló workout vállalat, vásárolta meg. A Reorg-Apport a tranzakció finanszírozásához 41,5 milliárd forint össznévértékű zártkörű kötvénykibocsátást valósított meg. A kétéves lejáratú kötvényeket a Postabank jegyezte le. A magyar kormány a tőkeösszeg és a kötvények kamatainak megfizetésére készfizetői kezességet vállalt. A Reorg-Apport feladata volt a Postabanktól megvásárolt eszközök értékesítése a költségvetés számára a készfizetői kezességből származó teher minimalizálásra csökkentésével. Jóllehet a Reorg-Apport a kötvények lejáratáig csak 23,5 milliárd forint értékű eszközt értékesített, a készfizetői kezességet nem érvényesítették. A Reorg-Apport 20 milliárd forint közvetlen állami hozzájárulás és 5 milliárd forint kamatmentes állami kölcsön igénybevételevel 2001. januárjában visszafizette a kötvényeket. A kezességet nem érvényesítették, és az eszközátruházás 1998. decemberében lezárult. A kötvények 2001. januárjában teljes összegben visszafizetésre kerültek.

(*) Üzleti titok.

30. **“Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április”:** Az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet 1999. április 26-án engedélyezte a Postabanknak, hogy [...] a HTCC Csoport tekintetében átmenetileg túllépje a törvényes hitelezési határt, a Postabank Csoport tulajdonában levő workout leányvállalat, a PB Workout tekintetében pedig a törvényes hitelezési és befektetési határt. A Postabank a negatív szavatoló tőke és a negatív tőkeemfelelési mutató elkerülése érdekében kérte ezeket a felmentéseket. A felmentések 2000. júniusában lejártak, és azokat nem újították meg.
31. **“A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november”:** Az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkeemfelelési mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió forint összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás alapján az állam felé fennálló kötelezettségeit. A Postabank a konszolidációs megállapodás alapján 1999-ben [...] forint készpénzátutalást teljesített. A 2000. évre a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségek 3 208,8 millió forintot tettek ki, amelyből a Postabank 488 millió forintot fizetett meg. Ebből következően 2 720,2 millió forint összegig a Postabankot felmentették a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségeinek megfizetése alól. A felmentés 2001 végén járt le. A konszolidációs megállapodás 2003. decemberében szűnt meg.
32. **“Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október”:** A Postabank jelentős méretű devizaeszköz-állománnyal rendelkezett, amely az 1998-as konszolidációt megelőző időszakból származott. A Postabank ezekre a devizaeszközökre számottevő kockázati tartalékot képzett, főleg USA dollárban. Az új szabályozás 2001. október 1-jén lépett életbe, és a kockázati tartalékkal fedezett deviza nettó értéken (azaz a kockázati tartaléktól nettósított értéken) való könyvelését írta elő. Ez a szabályozásbeli változás nyitott devizapozíciót hozott létre a Postabank mérlegében. A Postabank [...] értesítette az MNB-t a korláton felüli többletéről, és felmentést kért. A Postabank az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet előírására cselekvési tervet dolgozott ki, amit az APTF elfogadott. A szabályozásnak való megfelelés végső határidejét [...]ában állapították meg. A Postabank a cselekvési tervet végrehajtotta, és 2002. áprilisában visszatért a szabályozás szerinti korláthoz.
33. **“Kizárólagosság a diákhiteltek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember”:** A magyar állam külön társaságot hozott létre az egyetemi hallgatóknak szóló hosszú távú, kedvezményes kamatozású hitelek folyósítására. A Diákhitel Központ (DHK) úgy alakította ki a hitelfolyósítás folyamatát, hogy a hosszú távú diákhitelt igénylő hallgatóknak kizárólag a Postabanknál nyithattak folyószámlát. Egy 2002. októberi kormányhatározat kimondta, hogy a hitelek folyósítását valamennyi magyar kereskedelmi bankon keresztül biztosítják. A 2003-ban lefolytatott versenypályázatot követően a DHK tárgyilagos feltételeit teljesítő bármely kereskedelmi bank kínálhat diákhitelszámlát a hallgatók számára. A Postabank kizárólagossága a diákhitelszámlák biztosítása terén 2003. januárjában megszűnt.
34. **“Kártérítés az ÁPV Rt. részéről (“kártérítés”), 2003. október”:** A magyar kormány a Postabank magánosításáról szóló 2003. május 7-i kormányhatározatot követően a vevő Erste Banknak jogvita esetére kártérítést ajánlott. A kártérítés kiterjed a részvényvásárlási megállapodás 2003. október 20-i megkötését követő legkésőbb öt éven belül felmerülő esetleges vagy ismeretlen peresített követelésekből esetlegesen származó fizetési kötelezettségekre.
35. A magyar hatóságok állítása szerint nyilvános kétfordulós pályázati eljárás megrendezésére került sor, amelyen minden olyan potenciális befektető részt vehetett, amely teljesítette a kormány által meghatározott feltételeket. Valamennyi ajánlattevőnek ugyanazokat a tervezett szerződéses feltételeket kínálták, beleértve a kártérítést esetleges per esetén.
36. A pályáztatást követően 2003. októberében a Postabank részvénytöbbségét a beadott ajánlatok között a legmagasabb árat kínáló osztrák Erste Banknak adták el, amely így jelenleg a részvények 99,9 %-át birtokolja. A vételár 101,3 milliárd forint volt, amely az ellenőrzött, 2002. december 31-i nettó eszközérték 2,7-szeresét képviselte.
37. 2004. április 30-án a magyar hatóságok a bejelentés kiegészítéséül benyújtották a Postabank megvásárlója, az Erste Bank visszavonhatatlan egyoldalú nyilatkozatát, amely rendelkezik a Magyarország által a vevő részére esetleges vagy ismeretlen perbeli követelésekkel és a 2004. április 29-én aláírt részvényvásárlási megállapodásban meghatározott, ismeretlen követelésekkel kapcsolatos kockázatmeghatározással kapcsolatban fizetendő összegek teljes felső határáról.
38. A részvényvásárlási megállapodás szerint a per esetére vonatkozó kártérítés feltételei az eladó és a vevő közötti kockázatmegosztás tekintetében a következőképpen alakulnak:
- a) Az esetleges peresített követelésekre vonatkozóan az eladó az alábbiak tekintetében teljesít kifizetést:
 - a tárgybani banki kötelezettségek első 4 milliárd forintja 50 %-ának teljes összegét;
 - a 4 milliárd forint fölötti többlet 100 %-át, amelynek teljes összege nem haladja meg a 350 milliárd forintot.
 - b) Az ismeretlen követelésekre vonatkozóan az eladó az alábbiak tekintetében teljesít kifizetést:
 - a megfelelő banki kötelezettségek első 10 milliárd forintja 90 %-ának teljes összegét;
 - a 10 milliárd forint fölötti többlet 100 %-át, amelynek teljes összege nem haladja meg a 200 milliárd forintot.

39. Az eladónak a kártérítés tekintetében fennálló kötelezettségei a részvényvásárlási megállapodás teljesítését követő öt évvel szűnnek meg harmadik fél azon követeléseivel kapcsolatban, amelyek tekintetében:

- esetleges peresített követelések esetében nem indítottak bírósági vagy választottbírói eljárást; vagy
- ismeretlen követelések esetében i. nem indítottak bírósági vagy választottbírói eljárást, vagy ii. nem merült fel az eladó írásbeli jóváhagyásával meghatározott banki kötelezettség.

4. VIZSGÁLAT

1. Alkalmazandóság a csatlakozást követően

1.1. Jogszabályi keret – Az ideiglenes eljárás

40. A csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakasza meghatározza az "ideiglenes eljárást". Rendelkezik az új tagállamokban a csatlakozás időpontja előtt hatályba léptetett és ezt követően is alkalmazandó támogatási programok és egyedi támogatások vizsgálatára vonatkozó jogszabályi keretről; ez az eljárás vonatkozik azokra a programokra és intézkedésekre is, amelyek nem szerepelnek a IV. melléklethez csatolt "meglévő támogatási" intézkedések listáján és amelyeket 1994. december 10-től kezdve léptettek hatályba. Azok a csatlakozás után is alkalmazandó intézkedések, amelyek 1994. december 10-ét megelőzően léptettek hatályba, a csatlakozáskor az EK-Szerződés 88. cikkének (1) bekezdése értelmében meglévő támogatásnak tekintendők. Ebben a tekintetben az a jogilag kötelező érvényű jogszabály jelent lényeges szempontot, amelyenél fogva az illetékes nemzeti hatóságok a támogatást odaítélik ⁽¹⁾.

41. Az ideiglenes eljárásnak megfelelően a csatlakozást követően is alkalmazandó támogatási intézkedéseknek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét elsősorban az állami támogatások ellenőrzésének tekintetében felelős nemzeti hatóságnak (a Magyar Köztársaságban a Támogatásokat Vizsgáló Iroda) kell vizsgálnia.

42. Az új tagállam törekedhet a jogbiztonságra azzal, ha az intézkedéseket bejelenti az Európai Bizottságnak. A Bizottság a bejelentés nyomán megvizsgálja a bejelentett intézkedéseknek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét.

43. Amennyiben a Bizottságnak komoly kétségei vannak a bejelentett intézkedéseknek a közösségi vívmányokkal való összeegyeztethetőségét illetően, a teljes bejelentés kézhezvételének időpontjától számított három hónapon belül kifogást emelhet.

44. Ezzel szemben, ha a Bizottság a határidőn belül nem emel kifogást a bejelentett intézkedések ellen, a bejelentett intézkedéseket a csatlakozás időpontjától létező támogatásnak tekintik.

1.2. A csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedések

45. A Bizottság a csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedéseket nem vizsgálhatja a 88. cikkben

megállapított eljárások alapján. Tekintve, hogy az ideiglenes eljárás csak azt határozza meg, hogy egy adott intézkedés létező támogatásnak minősül-e a csatlakozást követő állami támogatási eljárások értelmében, így nem kötelezi és nem is jogosítja fel a Bizottságot a csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedések felülvizsgálatára.

46. A vázolt jogszabályi keret alapján ezért elsőrendűen fontos az az első vizsgálat, amely eldönti, hogy a bejelentett intézkedések alkalmazandók-e a csatlakozás időpontját követően.

47. Csak az olyan intézkedések minősülhetnek az ideiglenes eljárás értelmében – a megfelelő feltételek teljesítése esetén – létező támogatásnak, amelyek a csatlakozást követően további támogatás odaítélését vagy már odaítélt támogatás összegének növelését eredményezhetik, és ebből adódóan az ideiglenes eljárás hatálya alá tartoznak. Másrészt az ideiglenes eljárásnak nincs szerepe az olyan támogatási intézkedések tekintetében, amelyeket már a csatlakozás előtt végleg és feltétel nélkül odaítéltek egy adott összegre vonatkozóan. Ebben az esetben is annak megállapításához, hogy az adott esetben erről van-e szó, a meghatározó az a jogilag kötelező érvényű jogszabály, amellyel az illetékes nemzeti hatóságok a támogatást odaítélik.

48. Ez az értelmezés megfelel az ideiglenes eljárás és általában véve az állami támogatások ellenőrzése céljának, rendeltetésének és logikájának. Ezenfelül az állami támogatás formáját öltő intervenciók közvetlen gazdasági hatásának felismerése révén az új intézkedést abban az időpontban kell vizsgálni, amikor a támogatás odaítélésre kerül; ez az állam jogi kötelezettségvállalása, ami a támogatás odaítélésével és nem csupán annak folyósításával azonos értelmű. Jogi kötelezettségvállalás alapján teljesített minden jelenlegi vagy leendő kifizetés egyszerű végrehajtási aktus és nem értelmezhető új vagy kiegészítő támogatásnak. Ezért a Bizottság úgy véli, hogy ahhoz, hogy egy intézkedés a csatlakozást követően alkalmazandónak minősüljön, bizonyítani kell, hogy a támogatás az odaítélésekor nem vagy nem pontosan ismert többfélehaszon termelésére alkalmas.

49. Ezen feltétel alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a csatlakozás időpontját követően is alkalmazandók az alábbi támogatási intézkedések:

- minden olyan támogatási program, amely a csatlakozás időpontját megelőzően lépett hatályba, és amelynek alapján, további végrehajtási intézkedésre vonatkozó kötelezettség nélkül, egyedi támogatás nyújtható a jogszabályban általános és elvont módon meghatározott vállalkozásoknak a csatlakozást követően;

- olyan, konkrét projekthez nem kapcsolódó támogatás, amelyet a csatlakozást megelőzően, egy vagy több vállalkozás részére határozatlan időszakra és/vagy határozatlan összegben ítéltek oda;

- egyedi támogatási intézkedések, amelyekre vonatkozóan az állam pontos gazdasági kötelezettsége nem ismert a támogatás odaítélésének időpontjában.

⁽¹⁾ Az Elsőfokú Bíróság 2004. január 14-i ítélete a T-109/01. ügyben, Fleuren Compost kontra Bizottság, 74. bekezdés.

50. A bizottsági szolgálatok a Magyar Köztársaság Európai Unió Melletti Állandó Képviselőtének címzett 2003. augusztus 4-i levelükben tájékoztatták a Magyar Köztársaságot az egyedi támogatási intézkedések tekintetében a "csatlakozást követően alkalmazandó" fogalmának bizottsági értelmezéséről:

"Az eljárási szabályzat 1. cikke e) pontjában meghatározott egyedi támogatási intézkedések abban az esetben tekintendők a "csatlakozás után is alkalmazandó"-nak, ha a csatlakozás napját követően várhatóan növelik az állam kötelezettségét. A Versenypolitikai Főigazgatóság úgy véli, hogy ez a feltétel különösen a kötelező terhek alóli felmentés, illetve ezek csökkentése (pl. adók vagy a kötelező szociális biztonsági járulék alóli felmentés vagy ezek csökkentése) esetén alkalmazandó, amikor a juttatás a csatlakozást követően is hatályos, valamint a csatlakozás időpontján túlnyúló garanciák, illetve hitelkeretekhez és "lehívási jogokhoz" hasonló pénzügyi konstrukciók esetén. Minden ilyen esetben az intézkedések a csatlakozást követően is alkalmazandónak tekinthetők: jöllehet az intézkedés hivatalosan elfogadásra került, az állam teljes kötelezettsége a támogatás odaítélésekor világosan nem ismert."

51. A Bizottság abban az esetben ítéli az egyedi intézkedéseket a csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakasz értelmében a csatlakozás után is *alkalmazandónak*, ha az állam pontos gazdasági kötelezettsége a támogatás odaítélése időpontjában és a csatlakozás időpontjában sem ismert.
52. A garancia, illetve a kártérítési kezesség tekintetében az alábbi feltételeknek kell teljesülniük ahhoz, hogy egy intézkedés a csatlakozást követően már ne minősüljön *alkalmazandónak*:
- a kockázatokat pontosan meghatározták és felvették egy, a csatlakozás időpontjában lezárt, kimerítő listára;
 - a fizetendő összegekre teljes felső határt állapítottak meg;
 - a per olyan eseményekhez kötődik, amelyek a kártérítés odaítélésének időpontjában már lezajlottak; jövőbeli eseményekhez nem kapcsolódik.
53. A fenti feltételek valóban alkalmasak annak biztosítására, hogy az állam pénzügyi kötelezettsége a csatlakozást megelőzően elegendő mértékben meghatározott és korlátozott legyen. Az ilyen jellegű intézkedések alapján folyósított jövőbeli kifizetés csupán már korábban odaítélt támogatás végrehajtási cselekményét jelentené, további új vagy kiegészítő támogatást nem eredményezhetne.
- 1.3. Az egyedi intézkedések csatlakozás utáni alkalmazandósága
54. A Bizottság áttekintette a magyar hatóságok által benyújtott információkat, és elvégezte a bejelentett egyedi intézkedések elemzését.
55. **"Alárendelt kötvény, 1995. április"**: Ezt az intézkedést 1995. áprilisában hozták, és a kötvényeket 1999. júniusában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
56. **"Tőkeemelés, 1995. szeptember"**: A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, és 1995. szeptemberében hajtották végre. Az intézkedés 1995. szeptembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
57. **"Alárendelt kötvény, 1996. március"**: Ezt az intézkedést 1996. márciusában hozták, és a kötvények 2002. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
58. **"Alárendelt kötvény, 1996. július"**: Ezt az intézkedést 1996. júliusában hozták, és a kötvények 2000. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
59. **"Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március"**: A kötelező tartalék előírása alóli mentesség 1997. júniusában lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
60. **"Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április"**: Ezt az intézkedést 1997. áprilisában hozták, és a kezesség utolsó részletét 1998. júliusában hívták le. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
61. **"Eszköz swap, 1997. szeptember"**: Az eszköz swap egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1997. szeptemberében hajtottak végre. Az intézkedés 1997. szeptembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
62. **"Tőkeemelés, 1997. június"**: A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1997. júniusában hajtottak végre. Az intézkedés 1997. júniusa óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
63. **"Alárendelt kötvény, 1997. december"**: Ezt az intézkedést 1997. decemberében hozták, és a kötvényeket 1999. januárjában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
64. **"Tőkeemelés, 1998. május"**: A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1998. májusában hajtottak végre. Az intézkedés 1998. májusa óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

65. **“Tőkeátcsoportosítás, 1998. december”:** A tőkeátcsoportosítást 1998. decemberében hajtották végre. Az intézkedés 1998. decembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
66. **“Portfóliótisztítás, 1998. december”:** Ezt az intézkedést 1998. decemberében hozták, és a kötvényeket 2001. januárjában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
67. **“Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április”:** A hitelezési és befektetési korlátok alóli mentesség 2000. júniusában lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
68. **“A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november”:** A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése 2001. végén lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
69. **“Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október”:** A nyitott devizapozíció korlátja alóli felmentés 2002. júniusában lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
70. **“Kizárólagosság a diákhitelk folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember”:** A diákhitelk folyósításához szükséges számlanyitásra szóló kizárólagosság 2003. januárjában megszűnt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
71. **“Kártérítés, 2003. október”:** A magyar kormány a Postabank privatizációja keretében a részvényvásárlási megállapodás 2003. október 20-i megkötését követő legkésőbb öt éven belül kártérítést kínált a vevőnek a Postabank ellen felmerülő esetleges, meghatározott vagy ismeretlen peresített követelésekből esetlegesen származó fizetési kötelezettségekre.
72. A 38. pontban említett *esetleges peresített követelésekre* szóló kártérítés a bejelentésben megjelölt három, világosan meghatározott tételre korlátozódik. Ezek a tételek egyedi követelések, amelyek a következő jellemzőkkel bírnak: i. olyan eseményekhez kötődnek, amelyek a garancia megadásának időpontját megelőzően történtek; ii. egy

vagy több meghatározott személy kezdeményezte, vagy kezdeményezheti, iii. a magyar állam korlátozott és előre meghatározott pénzügyi kötelezettségét eredményezhetik, iv. csak a meghatározott tárgyra, illetve tárgyra vonatkoznak; és v. csak egy adott határidőn belül indíthatók. Mivel a követelések ismertetése és bejelentése a csatlakozás előtt megtörtént, további követelések ezen a címen nem nyújthatók be, az esetleges peresített követelésekre szóló kártérítés a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

73. A 38. pontban említett *ismeretlen követelésekért járó kártérítés* a részvényvásárlási megállapodás külön rendelkezése. A csatlakozás időpontjában létezett ugyan néhány meghatározott, ezen rendelkezés alá tartozó tétel, ez a kártérítés azonban lehetőséget biztosít arra, hogy a csatlakozásig világosan meghatározott követeléseken túl további követelések merülhessenek föl. Ezen az alapon a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tekintetében a Magyar Köztársaság maximális kötelezettségét korlátozó teljes felső határ ellenére ennek a kártérítésnek a vonatkozásában a kockázat nincs megfelelő mértékben meghatározva és azonosítva. Amiatt, hogy nincsenek feltüntetve az olyan egyedi peresített eljárások vagy jogviták, amelyek ezen kártérítés alapján jövőbeli kifizetéseket eredményezhetnek, valójában nem lehet az ilyen kifizetéseket a csatlakozást megelőzően azonosított konkrét eseményekhez kötni. Következésképpen a Postabanknak nyújtható támogatás köre és összege a jövőben változhat, azt jelenleg nem lehet meghatározni. Az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tehát a csatlakozást követően is *alkalmazandónak* minősül.

1.4. Következtetések

74. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a következő intézkedések a csatlakozást követően nem minősülnek *alkalmazandónak*: “Alárendelt kötvények, 1995. április”, “Tőkeemelés, 1995. szeptember”, “Alárendelt kötvények, 1996. március”, “Alárendelt kötvények, 1996. július”, “Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március”, “Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április”, “Eszköz swap, 1997. szeptember”, “Tőkeemelés, 1997. június”, “Alárendelt kötvények, 1997. december”, “Tőkeemelés, 1998. május”, “Tőkeátcsoportosítás, 1998. december”, “Portfóliótisztítás, 1998. december”, “Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április”, “A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november”, “Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október”, “Kizárólagosság a diákhitelk folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember”, “Esetleges peresített követelésekért járó kártérítés, 2003. október”.

75. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az "Ismeretlen követelésekért járó kártérítés, 2003. október" a csatlakozást követően is *alkalmazandó*, ezért vizsgálni fogja, hogy a kártérítés állami támogatást jelent-e, és amennyiben igen, értékeli annak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét.

2. Állami támogatás az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében

Állami forrásokon keresztül biztosított egyedi előny

76. Az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerint állami támogatás áll fenn, amikor valamely tagállam által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott támogatás bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzíja a versenyt, vagy azzal fenyeget, és érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

77. A magyar hatóságok állítása szerint a magyar kormány a Postabank privatizációja keretében minden ajánlattevőnek ugyanazokat a javasolt szerződéses feltételeket ajánlotta, a jogvita eseteire szóló kártérítést is beleértve.

78. A Támogatásokat Vizsgáló Irodának a bejelentésben szereplő állítása szerint a Postabank privatizációja teljesítette a Bizottság által a nyitott, átlátható és megkülönböztetésmentes pályázati eljárások lebonyolítására megállapított feltételeket. A pályázati eljárás eredményeként a Postabankot a legmagasabb ajánlatot tevő pályázónak adták el. A Támogatásokat Vizsgáló Iroda azt állítja, hogy az eladó részéről per eseteire nyújtott kártérítés szabványos feltétel a kereskedelmi adásvételi szerződésekben, és megállapította, hogy a kártérítés nem jelent támogatást, hiszen a magánszektorban működő gondos piaci szereplő hasonló körülmények között hasonló kötelezettséget vállalna. A Támogatásokat Vizsgáló Iroda ezen az alapon fenntartja, hogy a Postabank privatizációjával összefüggésben biztosított kártérítés kiállja a magánbefektetői próbát.

79. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az állam a kártérítésnyújtással olyan költségeket vállalt át, amelyeket egyébként a bank viselt volna. A Bizottság megjegyzi, hogy a kártérítés a magyar hatóságok részéről elhatározott és a Postabank átalakítására irányuló beavatkozások sorában az utolsó intézkedést jelentette. Következésképpen amikor a magyar hatóságok magatartása a magánszektor piacgazdasági befektetői próbája tükrében kerül vizsgálatra, a kártérítés nem ítélt meg elszigetelten, a korábbi beavatkozásokról elkülönítve.

80. A Postabanknak az állam által 1998. decemberében végrehajtott feltőkésítésének ⁽¹⁾ a célja az volt, hogy felkészítse a Postabankot a szerkezetátalakításra és a magánosításra. A magyar hatóságok a privatizációt az életképesség helyreállítása szempontjából alapvetően fontos követelménynek tekintették. A részben pénzügyi, részben szabályozási ⁽²⁾ támogatási intézkedések a későbbiekben is fenntartották a bank működőképességét és lehetővé tették a privatizációt.

81. Ezek között a körülmények között a Postabank átalakítása érdekében hozott intézkedések piaci megfelelőségének az állami támogatások szempontjából való megítéléséhez a beavatkozások összességét kell figyelembe venni. Az állam által viselt költségek (és a Postabank által ebből következően élvezett gazdasági haszon) számításánál ki kell terjednie a magyar hatóságok által a bank mérlegének az értékesítést megelőző "megtisztítására" csakúgy, mint az értékesítés keretén belül hozott intézkedésekre.

82. Ennek megfelelően a Bizottság az adott esetben úgy véli, hogy valamennyi intézkedést figyelembe kell venni, kezdve a Postabank szerkezetátalakításra és privatizációra való felkészítést célzó, 1998 végén végrehajtott tőkeemelésétől ⁽³⁾, a privatizációig elfogadott intézkedéseken keresztül a bank értékesítésének keretében elhatározott intézkedésekig (az érintett intézkedések részletes ismertetését illetően lásd ezen határozat 1. táblázatát és III. szakaszát).

1. táblázat: A Postabank javára hozott intézkedések

Tétel	Dátum	Összeg
Tőkeemelés	1998. december	152 milliárd forint
Portfóliótisztítás	1998. december	Gazdasági kihatás nélkül ⁽¹⁾
A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése	2001. november	2,7 milliárd forint ⁽²⁾
Privatizációs eladási ár	2003. október	101,3 milliárd forint
Negatív ár		53,4 milliárd forint ⁽³⁾

⁽¹⁾ A magyar hatóságok állítása szerint a tranzakció árkialakítása alapján az intézkedésnek nem volt a Postabankra kihatása.

⁽²⁾ Az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás arra kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkeigyekezettségű mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás értelmében az állam felé fennálló kötelezettségét.

⁽³⁾ A negatív árba nem tartozik a kártérítési megállapodás.

83. A Bizottság megjegyzi, hogy az életképesség privatizáción keresztüli helyreállításának 1998 óta soha nem volt feltétele a "pozitív" ár megvalósítása a magyar kormány számára. Ezt megerősítik egy jövőbeli eladási célár pontos meghatározásának hiányában bevezetett intézkedések. Valójában a 2003-as értékesítés során elért "jó"-nak tekintett ár sem volt elegendő a ténylegesen felmerült költségek és a vállalt kockázatok fedezésére. Az érintett intézkedések összegződésének eredményeként az értékesítésnél hozzávetőlegesen 53,4 milliárd forint teljes negatív ár keletkezett.

⁽¹⁾ 1155. számú kormányhatározat/1998.XII.9.

⁽²⁾ Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól (1999. április), felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól (2001. október) és a diákhitelék folyósításához szükséges számlanyitásra vonatkozó kizárólagosság (2001. szeptember).

⁽³⁾ A Magyar Köztársaság Pénzügyminisztériumának 1999. február 23-i keltezésű levele Jonathan Faull igazgató részére, DG IV, 2-3. o.; A Magyar Köztársaság 1998. évi költségvetéséről szóló 1997. évi CXLVI. törvény módosítása, 6. bekezdés (11); Az Európai Bizottság ellenőrző jelentése: 1999. évi éves jelentés Magyarország előrehaladásáról a csatlakozás felé, 20. o.

84. A magánbefektetői próba szerint azt szükséges vizsgálni, hogy egy állami befektetőhöz hasonlítható méretű magánbefektető ahhoz hasonló körülmények között, mint amelyek abban az időpontban fennálltak, amikor a Postabank szerkezetátalakításának szükségessége felmerült, nyújtott volna-e a fentiekben említett összegben tőke- vagy egyéb pénzügyi támogatást, ideértve a privatizációs szerződésben kínált kártérítést is. Bár annak a magánbefektetőnek a magatartásának, akivel a gazdaságpolitikai célokat követő állami befektető beavatkozását össze kell vetni, nem feltétlenül kell megfelelnie egy olyan átlagos befektető magatartásának, aki viszonylag rövid időn belüli nyereség realizálásának céljából valósít meg tőkekihelyezést, mégis legalább egy olyan magánholding-társaságra vagy magán vállalkozási csoportra jellemzőnek kell lennie, amelyik strukturális – általános vagy ágazati – politikát folytat és amelyet a hosszú távú nyereségesség kilátása vezérel ⁽¹⁾.
85. A piacgazdasági magánbefektető elvével összhangban rendes piaci feltételek mellett működő racionális befektető tisztán kereskedelmi alapon nem nyújtott volna hozzájárulást, illetve nem tett volna pénzügyi vállalat egy gyengélkedő banknak, ha nem lettek volna konkrét és ésszerű várakozásai azt illetően, hogy azt olyan áron tudja értékesíteni, amely meghaladja a bankba injektált pénzeszközök összességét és az ebben a tekintetben (bármilyen formában) felmerülő kötelezettségeket. Amint azt az Európai Bíróság egyik nemrégiben hozott határozatában kimondja, „annak megállapításához, hogy [vállalkozás] privatizációja magában foglal-e állami támogatással kapcsolatos elemeket, azt kell megvizsgálni, hogy a közsférát irányító testületekhez hasonlítható méretű magánbefektető hasonló körülmények között vállalt-e volna hasonló arányú tőkehozzájárulást a vállalkozás értékesítésével kapcsolatban vagy inkább a felszámolása mellett döntött volna” ⁽²⁾.
86. Továbbá, ahogy arra az Elsőfokú Bíróság egy másik közelmúltbeli ügyben rávilágított, „rendes körülmények között egy magánbefektető nem elégszik meg csupán azzal a ténnyel, hogy egy befektetés nem okoz a számára veszteséget, illetve csak korlátozott mértékű nyereséget termel. Befektetésével az adott körülményeknek megfelelően, valamint rövid-, közép- és hosszú távú érdekeinek kielégítése szerint a lehető legnagyobb méltányos megtérülést igyekszik elérni még akkor is, ha olyan vállalkozásba fektet, amelynek már részvényese” ⁽³⁾.
87. Amint arra az Európai Bíróság egy másik ügyben rámutatott, „strukturális politikát követő és a hosszú távú életképesség kilátása által vezérelt magánbefektető ésszerűen nem engedheti meg magának, hogy több évnyi folyamatos veszteséget követően olyan tőkehozzájárulást tegyen, amely nemcsak hogy gazdasági értelemben költségesebbnek bizonyul, mint az eszközök értékesítése, hanem ráadásul a vállalkozás értékesítéséhez kapcsolódik, ami még a hosszú távú nyereség reményét is megszünteti” ⁽⁴⁾.
88. Ezért úgy tűnik, hogy a magyar állam olyan pénzeszközöket biztosított a Postabanknak és olyan kártérítést kínált, amelyet magánbefektető rendes körülmények

között, tisztán kereskedelmi feltételek alkalmazása mellett, politikai, valamint társadalmi-gazdasági természetű megfontolásokat figyelmen kívül hagyva nem biztosított volna. Valójában, ahogy azt a Bíróság határozataiban következetesen kimondta, egyértelmű megkülönböztetést kell tenni azon köteleességek között, amelyeket az államnak egy vállalat részvénytőke-tulajdonosaként, illetve közhatóságként vállalnia kell ⁽⁵⁾.

89. A Bizottság által jelenleg vizsgált intézkedések összességét a bank leendő privatizációja figyelembevételével hozták és hajtották végre; ez tehát minden hosszú távú nyereséggel kapcsolatos reményt kizár. Így tehát egy magánbefektető csak azért döntött volna a vállalat felszámolása helyett a szerkezetátalakítás mellett, ha a szerkezetátalakítási célból a bankba fektetett pénzeszközök teljes összegénél magasabb eladási árra számíthat. A magyar kormány azonban semmivel sem támasztotta alá azt, hogy ilyen várakozás az adott időpontban létezett volna, főleg nem, hogy az konkrét és hitelt érdemlő adatokon alapult volna.
90. A fenti megfontolások alapján úgy tűnik, hogy az 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott állami intézkedések összessége, amelynek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés is, nem állja ki a magánbefektető próbáját. Úgy tűnik tehát, hogy az intézkedések részét képező, ismeretlen követelésekért járó kártérítés állami forrásokon keresztül előnyt biztosít egy adott vállalkozás számára.

A verseny torzítása és a kereskedelemre gyakorolt hatás

91. 2003 végén a Postabank a hetedik legnagyobb bank és egyben egy jelentős lakossági bank Magyarországon, amely a harmadik legnagyobb – 113 fiókból álló – országos hálózattal rendelkezik, és amely a szolgáltatásait 3 200 postahivatalban is kínálja. A szóban forgó intézkedések idejének teljes tartama alatt zajlott kereskedelem Magyarország és az EU között, ideértve a magyar bankágazatban működő jelentős számú EU-s bankot is. A Postabank tehát olyan piacon működik, ahol zajlik a tagállamok között kereskedelem. Ha a Postabankot felszámolás alá vonták volna, az adott időszakban Magyarországon befektetéseket kereső más európai bankok kétségkívül képesek lettek volna megszerezni azt az üzleti tevékenységet, amit a Postabank vélhetően elveszített volna. Mindezek fényében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kártérítési kikötés torzíthatja a versenyt és hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre.
92. Úgy tűnik tehát, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés, amely része a magyar hatóságok által 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedéseknek, az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatást képez.

⁽¹⁾ C-305/89. ügy, Bizottság kontra Olaszország [1991] ECR I-01603, 19–20. bekezdés.

⁽²⁾ C-334/99. ügy, Németország kontra Bizottság [2003] ECR I-1139, 133. bekezdés.

⁽³⁾ T-228/99 és T-233/99 egyesített ügyek, WestLB [2003] ECR II-435, 314. és 335. bekezdés.

⁽⁴⁾ Lásd C-278-80/1992 egyesített ügyeket, Spanyolország kontra Bizottság, [1994] ECR I-4103, 26. bekezdés; lásd még a T-152/99 ügyet, HAMS kontra Bizottság [2002] ECR II-3049, 125–132. bekezdés.

⁽⁵⁾ C-334/99 ügy, Németország kontra Bizottság [2003] ECR I-1139, 134. bekezdés.

3. Eltérések az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján

93. Az ideiglenes eljárás alapján a Bizottságnak csak azon támogatási intézkedések tekintetében rendelkezik eljárás indítására vonatkozó jogkörrel, amelyek a csatlakozást követően is alkalmazandónak minősülnek.
94. A bejelentett, ismeretlen követelésekért járó kártérítés a csatlakozást követően is alkalmazandónak minősül, és úgy tűnik, hogy az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatást képez. A Bizottságnak tehát az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében összeegyeztethetőségi vizsgálatot kell indítania. Tekintve, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés a magyar hatóságok által a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedések összességének része, a Bizottság összeegyeztethetőségi vizsgálatának figyelembe kell vennie az ebben az összefüggésben hozott különböző állami intézkedéseket.
95. Fontos azonban megjegyezni, hogy jöllehet az 1998. december óta hozott valamennyi intézkedést az állami támogatás meglétének és a "csatlakozást követően is alkalmazandó" intézkedések összeegyeztethetőségének vizsgálata céljából összességében vizsgálják, a Bizottság jogköre alapján indítható eljárások az utóbbi intézkedésekre korlátozódnának.
96. Úgy tűnik, hogy az EK-Szerződés 87. cikkének (2) bekezdésében szereplő mentességek erre az esetre nem vonatkoznak, mert a támogatási intézkedések egyrészt nem szociális jellegűek, másrészt nem is magánszemély fogyasztóknak nyújtják őket, nem természeti csapások vagy rendkívüli események által okozott károk helyreállítását szolgálják, és nem is a Németországi Szövetségi Köztársaság által a Németország felosztása által érintett egyes területek gazdaságának nyújtott támogatásáról van szó. A további mentességeket az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a), b) és c) pontja rögzíti.
97. A támogatás elsődleges célja egy nehéz helyzetben levő vállalkozás hosszú távú életképességének helyreállítása. A magyar hatóságok az intézkedéseket egy gyengélkedő bank átalakítását célzó szerkezetátalakítási támogatásként jelentették be. Az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján a Bizottság engedélyezhet az egyes gazdasági ágazatok fejlődését előmozdító állami támogatást, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben.

3.1. Intervenció és szerkezetátalakítási iránymutatások

98. Az intervenció és szerkezetátalakítási támogatásnak az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja szerinti összeegyeztethetőségi feltételeit a közösségi iránymutatások rögzítik. A nehéz helyzetben levő cégek megmentésére és szerkezetátalakítására nyújtott állami

támogatásokról szóló jelenlegi közösségi iránymutatások⁽¹⁾ ("2004-es iránymutatások") 2004. október 10-én léptek hatályba. Az ezen iránymutatások közzététele előtt nyújtott támogatásokra vonatkozóan a nehéz helyzetben levő cégek megmentésére és szerkezetátalakítására nyújtott állami támogatásokról szóló előző közösségi iránymutatások⁽²⁾ ("1999-es iránymutatások") rögzítik azokat a feltételeket, amelyek mellett az ilyen támogatás összeegyeztethetőnek minősül⁽³⁾.

99. A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedéséről 2001. novemberében született döntés, a részvényvásárlási megállapodást (amely tartalmazza a kártérítési rendelkezést, nevezetesen az itt vizsgált ismeretlen követelésekért járó kártérítést) pedig 2003. október 20-án írták alá. A Bizottság tehát úgy ítéli meg, hogy ezen intézkedések vizsgálatára az 1999-es iránymutatások vonatkoznak.

3.2. Mentőőv

100. Az iránymutatásokban szereplő meghatározás szerint a mentőőv olyan intézkedéseket jelent, amelyek ideiglenesen fenntartják egy cég helyzetét, amelynek pénzügyi helyzetében számottevő romlás mutatkozik. Általában véve ezeknek az intézkedéseknek az időtartama nem lépheti túl a hat hónapot. Mivel a vizsgált intézkedések hat hónapot meghaladó időtartamra terjednek, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a vizsgált támogatás az iránymutatások értelmében nem minősül mentőővnek.

3.3. Szerkezetátalakítási támogatás

101. A szerkezetátalakítási támogatási intézkedések összeegyeztethetőségének az 1999-es iránymutatások értelmében végzett vizsgálatok a következő feltételeknek kell teljesülniük: életképesség helyreállítása, minimálisra szorító támogatás, valamint a verseny indokolatlan torzulásának elkerülése.

Egy cég jogosultsága

102. Az 1999-es iránymutatások szerint egy cég akkor van nehéz helyzetben, ha saját forrásaiból, a szükséges pénzeszközök részvényesek bevonásával történő előteremtésével, illetve kölcsönfelvétellel nem képes talpra állni.
103. A Postabank megalapítása óta nem rendelkezett elegendő tőkével, és 1997–98-ban súlyos gondokkal küzdött. 1997. áprilisában néhány nap leforgása alatt a betétesek hozzávetőlegesen 70 milliárd forintot vontak ki, ezt követően került sor a bank óriási veszteségeinek nyilvánosságra hozatalára, így a bankot az azonnali likviditáshiány fenyegette. A Postabanknak már ezt megelőzően is régóta nehézségei voltak, de ezek csak 1997–1998-ban váltak igazán láthatóvá. Mindezek alapján megállapítható, hogy a Postabank az adott időpontban állami beavatkozás nélkül képtelen lett volna talpra állni.

⁽¹⁾ HL C 211., 2004.10.1., 2. o.

⁽²⁾ HL C 288., 1999.10.9., 2. o.

⁽³⁾ Lásd a 2004-es iránymutatások 104. bekezdését.

104. Azt a támogatást azonban, amit az ismeretlen követelésért járó kártérítés jelent, 2003-ban nyújtották. A magyar hatóságok állítása szerint *„a Postabank jó pénzügyi egészségben levő, életképes vállalkozás volt, amikor a kormány megerősítette a bank privatizációja iránti szándékát”* ⁽¹⁾ 2003-ban.
105. A Bizottság a magyar hatóságok által benyújtott információ alapján megjegyzi, hogy a bank tőkeszerkezete és helyzete 2002-ben stabilizálódott. A bank tőkéje a műveletekhez elegendő volt és megfelelt a vonatkozó törvényi és szabályozási követelményeknek (a tőke megfelelési mutató 2002-ben 9,34 %, 2003-ban 10,35 % ⁽²⁾ volt). A jövedelmezőség 2001-ben és 2002-ben lassan javult, bár továbbra is viszonylag gyenge. 2003-ban a bank 20,6 millió eurós veszteséget könyvelt el ⁽³⁾. Ez azonban elsősorban a szerkezetátalakítási és integrációs költségeknek tudható be, ami ennek megfelelő befolyással volt a végső eredményre. 2003-ban a nettó kamathozam 16,7 %-kal nőtt, noha a Postabank költség/jövedelem aránya még így is a magyar nagybancok átlaga fölött volt.
106. Ezért a Bizottságnak kétségei vannak abban a tekintetben, hogy a privatizáció idején további szerkezetátalakítási támogatásra lett volna szükség.
107. A Bizottság megítélése szerint a Postabank 1997-ben és 1998-ban nehéz helyzetben levő vállalat volt. A fentiekben kifejtett okoknál fogva azonban a Bizottságnak kétségei vannak azt illetően, hogy a Postabank 2003-ban is nehéz helyzetben levő vállalatnak minősült volna, akkor, amikor a kártérítés nyújtására sor került, és hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem szükséges lett volna a bank szerkezetátalakításához.
- Az életképesség helyreállítása
108. Ahhoz, hogy a szerkezetátalakítási támogatás az iránymutatások értelmében összeegyeztethetőnek minősüljön, a szerkezetátalakítási tervnek tartalmaznia kell a hosszú távú életképesség ésszerű időtartamon belüli helyreállításához és a cég szanálásához szükséges eszközöket. Ennek a jövőbeli működési feltételek reális feltételezésére kell alapulnia.
109. Jóllehet az intézkedések vizsgálata utólagosan történik, a Bizottságnak azt a helyzetet kell vizsgálnia, amikor a támogatás odaítélésére sor került, és mérlegelnie kell, hogy abban az időpontban a helyreállítás megvalósítható volt-e.
110. A kártérítés a Postabank átalakítására irányuló beavatkozások sorában az utolsó láncszemet jelentette. A magyar hatóságok által a bejelentés részeként benyújtott szerkezetátalakítási terv az állam által a Postabank javára hozott intézkedéseket 1994–2001 közötti időszakban három szakaszban ismerteti.
111. A Bizottság megjegyzi, hogy a magyar hatóságok ismeretében az intézkedések, bár ugyanazt, a Postabank szerkezetátalakítását és privatizációját célozzák, egymással össze nem függőnek is tekinthetők. Úgy tűnik, hogy a Postabankot illető állami részvételt az *ad hoc* intézkedések jellemzik, amelyek – bár részét képezik a beavatkozások sorozatának – önálló választ nyújtottak a Postabank egyes nehézségeire azok felmerülésekor. Ennek az is az oka, hogy a Postabank veszteségei az eredeti várakozásokhoz képest magasabbak voltak. A hatalmas veszteségeket feltáró 1998-as pénzügyi vizsgálatot követően a bank az összeomlás szélén állt. Így a Postabank helyzetének rendezéséhez, valamint életképessége biztosításához további intézkedések szükségessége merült fel. A kormány először feltőkésítéssel avatkozott be, miáltal a bank 99,9 %-os részvénytulajdonosává vált, majd a privatizációra való felkészítés érdekében támogatatta a banknak az újonnan kinevezett vezetés alatt végzett szerkezetátalakítását. Egy 2001-es megghiúsult privatizációs kísérletet követően a Postabank privatizációjára végül 2003-ban került sor, amikor a kormány eladta 99,9 %-os részesedését az Erste Banknak.
112. A magyar hatóságok által benyújtott szerkezetátalakítási terv a Postabank privatizációjáig progresszíven elfogadott intézkedések utólagos leírásának és elemzésének tűnik. A Bizottságnak ezért kétségei vannak azt illetően, hogy 1998-ban létezett a Postabank szerkezetátalakítására vonatkozó egységes és összefüggő terv, amelynek részét képezte a kártérítés.
113. Kétséges továbbá az is, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés megfelel az *„egyszeriség”* feltételének, tekintettel arra, hogy más intézkedéseket jóval a privatizáció előtt hoztak meg.
114. Ezenfelül a magyar hatóságok állítása szerint a Postabank életképes és pénzügyi szempontból egészséges volt, ezért joggal lehet érvelni, hogy további szerkezetátalakítási támogatásra nem volt szükség. Amennyiben ez a helyzet, akkor úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés mesterséges előnyt biztosít egy már életképes vállalatnak.
115. A Bizottságnak a fenti megfontolások alapján komoly kétségei vannak azt illetően, hogy szerkezetátalakítási terv körén belül nyújtott, az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem teljesíti az 1999-es iránymutatásokban rögzített összeegyeztethetőségi feltételeket.
- Minimálisra szorítókozó támogatás
116. A támogatás összegét és intenzitását szigorúan a cég szerkezetátalakítását lehetővé tevő s minimumra kell korlátozni. Elvárás továbbá, hogy a támogatás kedvezményezettjei saját forrásból vagy külső kereskedelmi finanszírozás útján számottevően hozzájáruljanak a szerkezetátalakításhoz.

⁽¹⁾ A magyar hatóságok bejelentése, A Postabank privatizációja, 2003, 97. bekezdés, 19. o.

⁽²⁾ Előzetes pénzügyi adatok.

⁽³⁾ Előzetes pénzügyi adatok.

117. Annak biztosítása céljából, hogy a Postabank hozzájáruljon saját szerkezetátalakításának költségéhez, az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás arra kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. A Postabank a konszolidációs megállapodás alapján 1999-ben 931 millió forint készpénzátutalást teljesített. A 2000. évre a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségek 3 208,8 millió forintot tettek ki, amelyből a Postabank 488 millió forintot fizetett meg. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkeegfelelőségi mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió forint összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás alapján az állam felé fennálló kötelezettségeit.
118. 2003. júliusában kormányhatározat⁽¹⁾ hatalmazta fel a Pénzügyminisztériumot a konszolidációs megállapodás 2003. december 31-i megszüntetésének megszervezésére és a részvényvásárlási megállapodásban olyan rendelkezések kikötésére, miszerint amennyiben egyes befektetéseket úgy értékesítenek, hogy az értékvesztés meghaladja az 500 millió forintot, a Postabank az eszközadásból származó nyereség egy adott százalékát átutalja az ÁPV Rt.-nek.
119. Ebben a stádiumban a Bizottságnak nem áll a rendelkezésére információ az új tulajdonos által viselt szerkezetátalakítási költségekről. A Postabank megvásárlója, az Erste Bank által tett hozzájárulásokat illetően a Bizottság megjegyzi, hogy egy 2003-ban lebonyolított verseny pályázatot követően a benyújtott ajánlatok közül az Erste Bank ajánlotta és fizette a legmagasabb, 101,3 milliárd forintos árat. Tekintve azonban a Postabank számára a privatizációra való felkészítés érdekében nyújtott támogatást, az értékesítés számottevő, mintegy 53,4 milliárd forintos negatív árat eredményezett.
120. Továbbá, a magyar hatóságok által biztosított információ alapján a Postabank tőkeegfelelőségi mutatója 1998-ban 17,42 %, 1999-ben 11,3 %, 2000-ben 15,68 %, 2001-ben 11,05 %, 2002-ben 9,34 %, 2003-ban pedig 10,35 %⁽²⁾ volt. A tőkeegfelelőségi mutatók magasnak tűnnek, és azt látszanak jelezni, hogy a Postabanknak nyújtott támogatás nem korlátozódott a minimálisra.
121. Ezért a Bizottságnak kétségei vannak azt illetően, hogy a támogatás a minimálisra szorítkozott, és hogy a támogatás kedvezményezettje számottevően hozzájárult a Postabank teljes szerkezetátalakítási költségeihez.
- A verseny indokolatlan torzulásának elkerülése
122. Az iránymutatások értelmében további feltételt jelent az, hogy intézkedéseket kell hozni a konkurenciára gyakorolt kedvezőtlen hatások a lehető legnagyobb mértékű ellensúlyozására.
123. A magyar hatóságok állítása szerint a szerkezetátalakítási terv keretén belül megvalósított intézkedéseket a Postabank nem használta agresszív hitelpolitika folytatására, tevékenységei bővítésére, piaci részesedése növelésére, illetve új tevékenységek finanszírozására, továbbá a bank piaci részesedésének alakulása hanyatlást, illetve stagnálást mutat (a teljes eszközállományhoz viszonyított aránya az 1998-as 5,7 %-ról 2002-re 3,7 %-ra esett).
124. A magyar hatóságok állítása szerint a racionalizálási program eredményeként a Postabank-hálózat fiókjainak számát 134-ről (1998) 2003 végére 111-re csökkentették, az alkalmazottak számát pedig, ami 1998-ban 2 500 volt, 2003-ra 1 600-ra faragták le.
125. Az iránymutatások értelmében a vállalat megfelelő piacon, illetve piacokon való jelenlétének kötelező korlátozása vagy csökkentése a konkurencia javát szolgáló ellensúlyozó tényezőt jelent, amelynek arányban kell lennie a támogatás torzító hatásaival, nevezetesen a cég viszonylagos jelentőségével a megfelelő piacon vagy piacokon⁽³⁾.
126. A Bizottság a fiókhálózat és a leányvállalatok racionalizálását a bank rendes racionalizálási programja részének tekinti. A magyar hatóságok nem tájékoztattak olyan intézkedésekről, amelyek a szerkezetátalakításhoz szükségesen túlmutatnak, és amelyeket a támogatás által okozott versenytorzulás ellensúlyozásának lehetne tekinteni. A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy a privatizációt követően a fiókhálózat bővítését célzó és egyéb beruházásokat terveztek, ezért a kártérítés a vevő terjeszkedési stratégiáját látszik elősegíteni és támogatni. A Bizottságnak komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a bank rendes racionalizálása az állami támogatási intézkedések által okozott versenytorzulások megfelelő kezelésére alkalmas, ellensúlyozó intézkedésnek tekinthető.
127. Annak megállapításához, hogy a lehetséges ellensúlyozó intézkedések arányosak-e a támogatás által okozott versenytorzulással, a támogatás összegét kell figyelembe venni. A vizsgált esetben hatalmas összegű pénzügyi támogatást – amelynek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés – és számottevő szabályozási támogatást nyújtottak a Postabank javára.
128. Ezen túlmenően a magyar hatóságok a Postabank szerkezetátalakításával összefüggésben olyan intézkedéseket is hoztak, amelyek a Postabank országos piaci helyzetét voltak hivatottak megerősíteni. A Posta az elmúlt 15 évben kulcsfontosságú partnert és elosztási csatornát jelentett a Postabank számára. 2002. decemberében a Postabank 10 éves stratégiai együttműködési megállapodást kötött a Postával elsősorban új banki termékek és szolgáltatások közös fejlesztésére és értékesítésére, szervezeti és üzleti szinergiák kiaknázására, a lakossági betétek volumenének növelésére és a nyereség közös növelésére.

⁽¹⁾ 2165/2003 (VII.22) kormányhatározat.

⁽²⁾ A Postabank előzetes pénzügyi adatai.

⁽³⁾ Az 1999-es iránymutatások 37. bekezdése.

129. A magyar hatóságok állítása szerint a Postabank és a Posta közötti stratégiai együttműködési megállapodás teljes mértékben kereskedelmi jellegű és a Postabank a Postánál nem élvez kizárólagosságot a banki termékek és szolgáltatások fejlesztése és értékesítése tekintetében. A hatóságok valójában azzal érvelnek, hogy a Postán keresztül az OTP Bank termékeit és szolgáltatásait, valamint az államkötvényeket is árusítják.

130. A Bizottság megjegyzi azonban, hogy a stratégiai együttműködési megállapodásban a következő szerepel (8. o., 10–11. bekezdés): “[...]”.

131. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a stratégiai együttműködési megállapodás, amely része a magyar hatóságok által tett szerkezetátalakítási lépéseknek, erősíti a Postabank versenyhelyzetét a magyar piacon és előnyt biztosít a számára a közösen fejlesztett új termékek postai értékesítésére biztosított kizárólagosság révén.

132. Ebből következően a Bizottságnak a benyújtott információ alapján komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a magyar hatóságok által a 82. pontban említett támogatási elemekkel támogatott szerkezetátalakítási intézkedések, ideértve az ismeretlen követelésekért járó kártérítést, megfelelő ellensúlyozó intézkedést jelentenek.

Következtetés

133. A jelen pillanatban úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem nem teljesíti a szükséges feltételeket ahhoz, hogy az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjában meghatározott kivétel alkalmazható legyen.

4. Az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése

134. Az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy:

“A XIIa. mellékletben foglalt pénzügyi szolgáltatások tekintetében ez a Megállapodás nem csorbítja a felek jogát, hogy olyan intézkedéseket hozzanak, amelyek szükségesek a fél monetáris politikájának folytatásához vagy óvatossági alapon a befektetők, a pénzüsszeget elhelyezők, a kötvény-birtokosok vagy más olyan személyek védelméhez, akikkel szemben letéteményesi kötelezettség áll fenn vagy pedig a pénzügyi rendszer stabilitásának és egészséges működésének biztosításához. Ezek az intézkedések saját vállalatokhoz és állampolgárokhoz viszonyítva nem tesznek megkülönböztetést a másik fél vállalataival és állampolgáraival szemben.”

135. A Bizottságnak erős kétségei vannak azt illetően, hogy az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése a

jelen esetben alkalmazható a Postabank javára nyújtott intézkedések igazolására.

136. A Bizottságnak emellett azzal kapcsolatban is komoly kétségei vannak, hogy az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése egyáltalán alkalmazható-e állami támogatási intézkedésekre, hiszen az az Európai Megállapodás “letelepedési fejezetének” részét képezi, míg az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések az Európai Megállapodás 62. et seq. cikkében szerepelnek.

137. A Bizottságnak továbbá kétségei vannak azt illetően, hogy az Európa-megállapodás 45. cikkének (2) bekezdésében rögzített feltételek teljesülnek. Az Európa-megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése a monetáris politikát illető vagy prudenciális alapon engedélyez intézkedéseket. Hangsúlyozni kell, hogy az adott időpontban nem volt általános bankválság Magyarországon. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ezzel a lehetséges intézkedések egy pénzügyi felügyeleti hatóság által hozott, általános alkalmazási körrel bíró intézkedésekre korlátozódnak.

138. A Bizottságnak mindenképpen komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a magyar hatóságok által 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedések, amelyeknek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés, szükségesek voltak az ezen rendelkezésben jelölt célok eléréséhez.

V. Következtetés

A Bizottság ennek megfelelően a következőképpen határozott:

– a Postabank és Takarékpénztár Rt. (jelenleg Erste Bank Hungary Rt.) javára hozott, a Magyar Köztársaság által a csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. pontja értelmében az ideiglenes eljárás alapján bejelentett alábbi intézkedései a csatlakozást követően nem alkalmazandók: “Alárendelt kötvények, 1995. április”, “Tőkeemelések, 1995. szeptember”, “Alárendelt kötvények, 1996. március”, “Alárendelt kötvények, 1996. július”, “Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március”, “Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április”, “Eszköz swap, 1997. szeptember”, “Tőkeemelések, 1997. június”, “Alárendelt kötvények, 1997. december”, “Tőkeemelések, 1998. május”, “Tőkeátcsoportosítás, 1998. december”, “Portfóliótisztítás, 1998. december”, “Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április”, “A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november”, “Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október”, “Kizárólagosság a diákhitelnek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember”, “Esetleges peresített követelésekért járó kártérítés, 2003. október”.

– Az “Ismeretlen követelésekért járó kártérítés, 2003. október” a csatlakozást követően is alkalmazandó. A jelen pillanatban úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés állami támogatást jelent, és a Bizottságnak komoly kétségei vannak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.

A fenti megfontolások fényében a Bizottság a csatlakozási okmány IV. melléklete 3 szakasza (1) bekezdésének c) pontja (2) és (3) bekezdése, valamint az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárások alapján eljárva kifogást emel, hivatalos vizsgálati eljárást indít, és felszólítja a Magyar Köztársaságot, hogy ezen levél kézhezvételének időpontjától számított egy hónapon belül nyújtsa be az észrevételeit, amelyek segíthetik a Postabank és Takarékpénztár Rt. (jelenleg Erste Bank Hungary Rt.) javára hozott, ismeretlen követelésekért járó kártérítési intézkedés kivizsgálását.

A Bizottság kéri az Önök hatóságait, hogy a levél másolatát azonnal továbbítsák a támogatás lehetséges kedvezményezettjei részére.

A Bizottság felhívja a Magyar Köztársaság figyelmét, hogy az érdekelt feleket tájékoztatni fogja ezen levélnek és annak érdemi összefoglalásának az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététele útján. A Bizottság az EFTA-tagországok közül az EGT-megállapodást aláíró országokban működő érdekelt feleket is értesíti az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* EGT-kiegészítésében közzétett közlemény útján, valamint ezen levél másolatának megküldésével az EFTA Felügyeleti Hatóságát. A Bizottság felhívást intéz minden érdekelt félhez, hogy a közzététel időpontjától számított egy hónapon belül nyújtsa be észrevételeit.»

Autorización de las ayudas estatales en el marco de las disposiciones de los artículos 87 y 88 del Tratado CE

Casos con respecto a los cuales la Comisión no presenta objeciones

(2005/C 68/04)

(Texto pertinente a efectos del EEE)

Fecha de la decisión: 2.2.2005

Estado miembro: Países Bajos

Ayuda nº: N 574/2004

Denominación: exención del impuesto sobre los residuos de barros de dragado

Objetivo (sector): protección del medio ambiente, infraestructura de navegación interior

Fundamento jurídico: Artikel 17, eerste lid, van de Wet belastingen op milieugrondslag

Presupuesto: unos 75 millones de euros (estimación para 2004).

Duración: indefinida

Otros datos: el texto de la Decisión en la lengua o lenguas auténticas, suprimidos los datos confidenciales, se encuentra en:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Concesión de derechos de uso de frecuencias de radio de banda ancha punto-multipunto
Procedimiento de concesión de derechos de uso de frecuencias de radio de banda ancha punto-multipunto

(2005/C 68/05)

El Ministerio de Comunicaciones de la República Italiana, Dirección General del Servicio de Comunicación Electrónica y Radiodifusión comunica que ha publicado un anuncio en el Diario Oficial de la República Italiana nº 45 de 24 de febrero de 2005, parte segunda, hoja de publicaciones, relativo a un procedimiento para la concesión de derechos de uso de frecuencias de redes de radio de banda ancha punto-multipunto, de conformidad con la Deliberación nº 195/04/CONS de 23 de junio de 2004 de la Autoridad encargada de la Garantía de las Comunicaciones.

Con respecto a las zonas de extensión geográfica correspondientes al territorio de una región italiana individual y de las provincias autónomas de Trento y Bolzano, se podrán conceder derechos de uso relacionados con:

- a) recursos espectrales en la banda 24,5 — 26,5 GHz, consistentes en bloques individuales de 56 MHz para cada parte del espectro acoplado, utilizables en porciones de una dimensión no superior a 28 MHz, en el número indicado a continuación para cada una de las zonas de extensión geográfica:
 - n. 6: Abruzzo, Basilicata, Calabria, Friuli Venezia Giulia, Valle de Aosta;
 - n. 5: Campania, Emilia Romagna, Lazio, Lombardía, las Marcas, Molise, Piamonte, Pulla, Cerdeña, Sicilia;
 - n. 4: Provincia autónoma de Bolzano, Liguria, Toscana, Provincia autónoma de Trento;
 - n. 3: Véneto;
- b) recursos espectrales en la banda 27,5 - 29,5 GHz, consistentes en bloques individuales de 112 MHz para cada parte del espectro acoplado, utilizables en porciones de una dimensión no superior a 28 MHz, en un número de 2 en todas las zonas de extensión geográfica:

Las solicitudes de asignación de los derechos de uso de las frecuencias pueden presentarse a partir de los cuarenta días de la publicación del anuncio en el Diario Oficial de la República Italiana en los plazos y modalidades indicados en el anuncio y en el pliego de condiciones.

Para obtener más información con respecto al procedimiento de otorgamiento de los derechos de uso, las frecuencias que serán asignadas, los requisitos y modalidades de participación, los gastos de otorgamiento de los derechos de uso de las frecuencias, las obligaciones de los adjudicatarios, se invita a leer el anuncio y el pliego de condiciones respectivo que se podrán consultar asimismo en el sitio web del Ministerio (www.comunicazioni.it).

Notificación previa de una operación de concentración
(Caso nº COMP/M.3687 — Johnson & Johnson/Guidant)

(2005/C 68/06)

(Texto pertinente a los fines del EEE)

1. Con fecha 15 de marzo de 2005 y de conformidad con lo dispuesto en el artículo 4 del Reglamento (CE) nº 139/2004 del Consejo ⁽¹⁾ la Comisión recibió notificación de un proyecto de concentración por el que la empresa Johnson & Johnson («J&J», EE.UU), adquiere el control, a efectos de lo dispuesto en la letra b) del apartado 1 del artículo 3 del citado Reglamento, de la totalidad de la empresa Guidant Corporation («Guidant», EE.UU), a través de la adquisición de acciones.

2. Ámbito de actividad de las empresas afectadas:

— J&J: bienes de consumo, farmacéuticos, aparatos de uso médico y de diagnosis,

— Guidant: aparatos de uso medico para el tratamiento de afecciones cardiovasculares.

3. Tras haber realizado un examen preliminar, la Comisión considera que la transacción notificada podría entrar en el ámbito de aplicación del Reglamento (CE) nº 139/2004. No obstante, se reserva la posibilidad de tomar una decisión definitiva sobre este punto.

4. La Comisión insta a terceros interesados a que le presenten sus observaciones eventuales con respecto a la propuesta de concentración.

Las observaciones deberán obrar en poder de la Comisión en un plazo máximo de diez días naturales a contar desde el día siguiente a la fecha de esta publicación. Las observaciones pueden ser enviadas a la Comisión por fax [(32-2) 296 43 01 o 296 72 44] o por correo, referencia nº COMP/M.3687 — Johnson & Johnson/Guidant, a la siguiente dirección:

Comisión Europea
Dirección General de Competencia
Registro de operaciones de concentración
J-70
B-1049 Bruselas

⁽¹⁾ DO L 24 de 29.1.2004, p. 1.